

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk	
★	Kommissionens förordning (EG) nr 1425/2003 av den 11 augusti 2003 om ändring av förordning (EG) nr 466/2001 vad gäller patulin ⁽¹⁾	1
	Kommissionens förordning (EG) nr 1426/2003 av den 11 augusti 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	4
★	Kommissionens förordning (EG) nr 1427/2003 av den 11 augusti 2003 om rättelse av förordning (EG) nr 1143/2003 om fastställande av stödbeloppet för orensad bomull från och med den 1 juli 2002 till och med den 31 mars 2003 för regleringsåret 2002/2003	6
★	Kommissionens förordning (EG) nr 1428/2003 av den 11 augusti 2003 om komplettering av bilagan till förordning (EG) nr 2400/96 om upptagandet av vissa namn i "Register över skyddade ursprungsbezeichnungar och skyddade geografiska beteckningar" som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 2081/92 om skydd för geografiska och ursprungsbezeichnungar för jordbruksprodukter och livsmedel "ΦΑΣΟΛΙΑ ΓΙΓΑΝΤΕΣ – ΕΛΕΦΑΝΤΕΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ" (Fasolia Gigantes – Elefantas Kastorias)	7
★	Kommissionens förordning (EG) nr 1429/2003 av den 11 augusti 2003 om ändring av förordning (EG) nr 2090/2002 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 386/90 vad gäller fysisk kontroll i samband med export av jordbruksprodukter som berättigar till exportbidrag	13
★	Kommissionens förordning (EG) nr 1430/2003 av den 11 augusti 2003 om ändring av det maximala beloppet för B-avgiften och justering av minimipriset för B-betor inom sockersektorn för regleringsåret 2003/2004	15
★	Kommissionens förordning (EG) nr 1431/2003 av den 11 augusti 2003 om ändring av förordning (EG) nr 1501/95 vad avser villkoren för utbetalning av exportbidrag för produkter inom spannmålssektorn	16

* Kommissionens förordning (EG) nr 1432/2003 av den 11 augusti 2003 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 med avseende på erkännande av producentorganisationer och förhandserkännande av producentgrupper	18
* Kommissionens förordning (EG) nr 1433/2003 av den 11 augusti 2003 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 med avseende på driftsfonder, verksamhetsprogram och ekonomiskt stöd	25
Kommissionens förordning (EG) nr 1434/2003 av den 11 augusti 2003 om utfärdande av exportlicenser för frukt och grönsaker under system B (bordsdruvor)	39
* Kommissionens direktiv 2003/78/EG av den 11 augusti 2003 om provtagnings- och analysmetoder för offentlig kontroll av halten av patulin i livsmedel ⁽¹⁾	40

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Medlemsstaternas regeringsföreträdares konferens

2003/596/EG, Euratom:

* Beslut fattat av företrädaarna för medlemsstaternas regeringar av den 23 juli 2003 om utnämning av domare och generaladvokater vid Europeiska gemenskapernas domstol	45

Kommissionen

2003/597/EG:

* Kommissionens beslut av den 4 augusti 2003 om tillämpningsföreskrifter för rådets direktiv 93/25/EEG vad avser statistiska undersökningar av får- och getbestånd och får- och getproduktion [delgivet med nr K(2003) 2801]	46

2003/598/EG:

* Kommissionens rekommendation av den 11 augusti 2003 om att förhindra och minska förekomsten av patulin i äppeljuice och äppeljuicingredienser i andra drycker ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2003) 2866]	54

Rättelser

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1381/2003 av den 31 juli 2003 om fastställande av den största sänkningen av importtullar för sorghum inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 699/2003 (EUT L 194 av den 1.8.2003)	60

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1425/2003
av den 11 augusti 2003
om ändring av förordning (EG) nr 466/2001 vad gäller patulin
(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 315/93 av den 8 februari 1993 om fastställande av gemenskapsförfaranden för främmande ämnen i livsmedel⁽¹⁾, särskilt artikel 2.3 i denna,

efter samråd med Vetenskapliga livsmedelskommittén, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 466/2001⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 563/2002⁽³⁾, fastställs högsta tillåtna halter för vissa främmande ämnen i livsmedel. Högsta tillåtna halter har fastställts för nitrater, aflatoxiner, ochratoxin A, bly, kadmium, kvicksilver, 3-MCPD och dioxiner.
- (2) Vissa medlemsstater har fastställt eller har för avsikt att fastställa högsta tillåtna halter för patulin i fruktjuicer, framför allt i äppeljuice, äppelprodukter som innehåller fruktkött såsom äppelkompott och äppelpuré, liksom i sådana produkter avsedda för spädbarn och småbarn. Med tanke på de skillnader som finns mellan medlemsstaterna, och den risk för konkurrensnedrivning som följer av detta, är åtgärder på gemenskapsnivå nödvändiga för att säkerställa en enhetlig marknad, samtidigt som proportionalitetsprincipen måste beaktas.
- (3) Patulin är ett mykotoxin som bildas av olika slags mögelsvampar, t.ex. arter av *Penicillium*, *Aspergillus* och *Byssochlamys*. Patulin kan visserligen förekomma i många olika slags möjliga frukter, spannmålslag och andra livsmedel, men den främsta källan till patulinförorening är äppelprodukter.
- (4) Vid sitt möte den 8 mars 2000 fastställde Vetenskapliga livsmedelskommittén det preliminära högsta tolerabla dagliga intaget för patulin till 0,4 µg/kg kroppsvikt.

- (5) Under 2001 gjordes en särskild utredning om EU-befolkningens intag av patulin via kosten, ett arbete som genomfördes inom ramen för rådets direktiv 1993/5/EEG av den 25 februari 1993 om hjälp till kommissionen och samarbete från medlemsstaternas sida vid den vetenskapliga granskningen av livsmedelsfrågor⁽⁴⁾. Av bedömningen framgår att det genomsnittliga intaget tycks ligga betydligt under det preliminära högsta tolerabla dagliga intaget på 0,4 µg/kg kroppsvikt. Om man ser till särskilda konsumentgrupper, t.ex. småbarn, och tar hänsyn till värsta tänkbara fall är patulinexponeringen mer betydande, även om den fortfarande ligger under det preliminära högsta tolerabla dagliga intaget.
- (6) Förordning (EG) nr 466/2001 bör därför ändras.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 466/2001 ändras på följande sätt:

1. I artikel 5 skall följande punkt läggas till:

”4. Kommissionen skall senast den 30 juni 2005 se över de högsta tillåtna halterna för patulin som anges i avsnitt 2 punkt 2.3.1 och 2.3.2 i bilaga I i syfte att sänka dem för att ta hänsyn till nya vetenskapliga och tekniska rön samt tillämpningen av vedertagna regler för att förhindra och minska patulinhalten i äppeljuice och äppeljuicingredienser i andra drycker (Code of Practice for the Prevention and Reduction of Patulin Contamination in Apple Juice and Apple Juice Ingredients in Other Beverages).”
2. Bilaga I skall ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 november 2003.

⁽¹⁾ EGT L 37, 13.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 77, 16.3.2001, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 86, 3.4.2002, s. 5.

⁽⁴⁾ EGT L 52, 4.3.1993, s. 18.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 augusti 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA

I avsnitt 2 (Mykotoxiner) i bilaga I skall följande punkt 2.3 införas:

"Produkter	Patulin: högsta tillåtna halter (µg/kg eller ppb)	Provtagningsmetod	Referensanalysmetod
2.3 Patulin			
2.3.1 — Fruktjuice, särskilt äppeljuice och fruktjuiceingredienser i andra drycker ⁽¹⁾ , inbegripet fruktnektar — Koncentrerad fruktjuice ⁽¹⁾ efter utspädning enligt tillverkarens anvisningar	50,0	Direktiv 2003/78/EG	Direktiv 2003/78/EG
2.3.2 Spritdrycker ⁽²⁾ , cider och andra jästa drycker som erhålls från äpplen eller som innehåller äppeljuice	50,0	Direktiv 2003/78/EG	Direktiv 2003/78/EG
2.3.3 Äppelprodukter som innehåller fruktkött, t.ex. äppelkompott och äppelpuré, avsedda för direkt konsumtion	25,0	Direktiv 2003/78/EG	Direktiv 2003/78/EG
2.3.4 — Äppeljuice och äppelprodukter som innehåller fruktkött, inbegripet äppelkompott och äppelpuré, avsedda för spädbarn och småbarn ⁽³⁾ och som säljs som sådana produkter — Övrig barnmat ⁽⁵⁾	10,0 ⁽⁴⁾	Direktiv 2003/78/EG	Direktiv 2003/78/EG

⁽¹⁾ Fruktjuice, inbegripet fruktjuice som erhålls från koncentrat, koncentrerad fruktjuice och fruktnektar enligt definitionen i bilagorna 1 och 2 till rådets direktiv 2001/112/EG av den 20 december 2001 om fruktjuice och vissa liknande produkter avsedda som livsmedel (EGT L 10, 12.1.2002, s. 58).

⁽²⁾ Spritdrycker enligt definitionen i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 1576/89 av den 29 maj 1989 om allmänna bestämmelser för definition, beskrivning och presentation av spritdrycker (EGT L 160, 12.6.1989, s. 1), senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 3378/94 av den 22 december 1994 (EGT L 366, 31.12.1994, s. 1).

⁽³⁾ Spädbarn och småbarn enligt definitionen i artikel 1 i kommissionens direktiv 91/321/EEG av den 14 maj 1991 om modersmjölkersättning och tillskottsnäring (EGT L 175, 4.7.1991, s. 35), senast ändrat genom direktiv 2003/14/EG (EGT L 41, 14.2.2003, s. 37), och i artikel 1 i kommissionens direktiv 96/5/EG, Euratom av den 16 februari 1996 om spannmålsbaserade livsmedel och barnmat för spädbarn och småbarn (EGT L 49, 28.2.1996, s. 17), senast ändrat genom direktiv 2003/13/EG (EGT L 41, 14.2.2003, s. 33).

⁽⁴⁾ En analysmetod validerad genom ett internationellt och samordnat ringtest kommer att genomföras före den 1 november 2003 för att påvisa att halten 10 µg/kg patulin säkert kan bestämmas. Om det senast den 1 november 2003 inte föreligger belägg för att halten 10 µg/kg patulin säkert kan bestämmas, kommer halten 25 µg/kg att gälla."

⁽⁵⁾ Barnmat enligt definitionen i artikel 1 i kommissionens direktiv 96/5/EG, Euratom av den 16 februari 1996 om spannmålsbaserade livsmedel och barnmat för spädbarn och småbarn (EGT L 49, 28.2.1996, s. 17), senast ändrat genom direktiv 2003/13/EG (EGT L 41, 14.2.2003, s. 33)."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1426/2003
av den 11 augusti 2003
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 augusti 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 augusti 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 299, 1.11.2002, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 11 augusti 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	060	34,6
	999	34,6
0709 90 70	052	83,4
	999	83,4
0805 50 10	382	58,2
	388	54,1
	524	48,6
	528	58,7
	999	54,9
0806 10 10	052	114,4
	220	126,8
	400	181,4
	600	117,2
	999	135,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	65,0
	388	66,5
	400	78,9
	508	60,7
	512	75,9
	528	55,0
	720	99,2
	800	202,7
	804	87,9
	999	88,0
0808 20 50	052	100,7
	388	94,6
	512	116,3
	528	87,4
	800	122,9
	999	104,4
0809 30 10, 0809 30 90	052	93,0
	094	68,0
	999	80,5
0809 40 05	064	74,5
	066	66,4
	093	63,0
	094	66,4
	999	67,6

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1427/2003**av den 11 augusti 2003****om rättelse av förordning (EG) nr 1143/2003 om fastställande av stödbeloppet för orensad bomull från och med den 1 juli 2002 till och med den 31 mars 2003 för regleringsåret 2002/2003**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Anslutningsakten för Grekland, särskilt protokoll nr 4 om bomull, senast ändrat genom rådets förordning (EG) nr 1050/2001 ⁽¹⁾,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1051/2001 av den 22 maj 2001 om produktionsstöd för bomull ⁽²⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

av följande skäl:

Vid en granskning upptäcktes ett fel i bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 1143/2003 ⁽³⁾ när det gäller det stödbelopp som skall betalas i Spanien under den period som omfattas av kommissionens förordning (EG) nr 2339/2002 ⁽⁴⁾. Felet bör därför rättas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EG) nr 1143/2003 skall rättas på följande sätt:

I kolumnen för Spanien skall beloppet 63,050 euro, i samband med förordning (EG) nr 2339/2002, ersättas med beloppet 62,942 euro.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 augusti 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 148, 1.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 148, 1.6.2001, s. 3.

⁽³⁾ EUT L 160, 28.6.2003, s. 41.

⁽⁴⁾ EGT L 349, 24.12.2002, s. 33.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1428/2003

av den 11 augusti 2003

om komplettering av bilagan till förordning (EG) nr 2400/96 om upptagandet av vissa namn i "Register över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar" som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 2081/92 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel "ΦΑΣΟΛΙΑ ΓΙΓΑΝΤΕΣ – ΕΛΕΦΑΝΤΕΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ" (Fasolia Gigantes – Elefantas Kastorias)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003⁽²⁾, särskilt artikel 6.3, 6.4 och 6.5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 5 i förordning (EEG) nr 2081/92 har Grekland lämnat in en ansökan till kommissionen om registrering av namnet "ΦΑΣΟΛΙΑ ΓΙΓΑΝΤΕΣ – ΕΛΕΦΑΝΤΕΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ" (Fasolia Gigantes – Elefantas Kastorias) som en geografisk beteckning.
- (2) I enlighet med artikel 6.1 i denna förordning har det konstaterats att ansökan är förenlig med förordningen, särskilt att den innehåller alla de uppgifter som föreskrivs i artikel 4 i denna förordning.
- (3) Efter det att en sammanfattning av ansökan hade offentliggjorts i enlighet med artikel 6.2 i förordning (EEG) nr 2081/92 begärde Republiken Grekland två mindre ändringar för att utveckla punkt 4.2 (beskrivning) och stryka påståendet att den ansökande gruppens fordon används för distribution. En reviderad sammanfattning av ansökan återfinns i bilaga II.

(4) Detta produktnamn kan därför tas upp i "Register över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar" och därmed vara skyddat inom gemenskapen såsom skyddad geografisk beteckning.

(5) Bilagan till denna förordning kompletterar bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 2400/96⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1298/2003⁽⁴⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EG) nr 2400/96 skall kompletteras med den beteckning som anges i bilagan till denna förordning och denna beteckning skall tas upp i "Register över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar" såsom skyddad geografisk beteckning (SGB), i enlighet med artikel 6.3 i förordning (EEG) nr 2081/92. De huvudsakliga inslagen i produktbeskrivningen återfinns i bilaga II. Dessa ersätter den sammanfattning av ansökan som offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*⁽⁵⁾.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 augusti 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 208, 24.7.1992, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 122, 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 327, 18.12.1996, s. 11.

⁽⁴⁾ EUT L 184, 23.7.2003, s. 3.

⁽⁵⁾ EGT C 120, 23.5.2002, s. 5.

BILAGA I

PRODUKTER I BILAGA I TILL FÖRDRAGET, AVSEDDA ATT ANVÄNDAS SOM LIVSMEDEL

Frukt, grönsaker och spannmål*Köksväxt*

GREKLAND

— "ΦΑΣΟΛΙΑ ΓΙΓΑΝΤΕΣ – ΕΛΕΦΑΝΤΕΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ" (Fasolia Gigantes – Elefantes Kastorias) (SGB)

—

BILAGA II

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 2081/92

REGISTRERINGSANSÖKAN: ARTIKEL 5

SUB () SGB (x)

Nationellt registreringsnummer: EL-04/00-5

1. Behörig myndighet i medlemsstaten

Namn: Δ/νση Π.Α.Π — Φυτών Μεγάλης Καλλιέργειας
(direktoratet för produktion och utnyttjande av jordbruksgrödor)

Adress: Μενάνδρου 22 — ΑΘΗΝΑ Τ.Κ 105 52
(Menandrou 22, GR-105 52 Aten)

Tfn: (30-210) 212 51 19, (30-210) 212 51 21

Fax: (30-10) 524 51 95

2. Ansökande grupp

2.1 Namn: "ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ ΑΕ" με διακριτικό τίτλο "ΑΓΡΟΚΑ ΣΑ"
(ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ ΑΕ, (med firmanamnet ΑΓΡΟΚΑ ΣΑ))

2.2 Adress: Οικισμός Λακκωμάτων — Δήμου Ορεστίδος Ν. Καστοριάς
(Lakkomata, Orestida, länet Kastoria)

2.3 Sammansättning: producenter/förädlare (x) annat

Medlemmar är 212 bönprouducenter i länet Kastoria från alla aktuella odlingsområden (registreringsnummer 65/7.4.1997) som innehar 65 % av aktierna. Resterande 35 % innehas av den tidigare landsbygdskommunen Lakkomata som i dag ingår i kommunen Orestida. Företagets struktur regleras av artikel 2 i presidentdekret 410/95 (GG321).

3. Produkttyp:Klass 1.6

4. Produktspecifikation

(sammanfattning av kraven i artikel 4.2)

4.1 **Namn:** ΦΑΣΟΛΙΑ ΓΙΓΑΝΤΕΣ — ΕΛΕΦΑΝΤΕΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

(Fasolia Gigantes–Elefantas Kastorias)

4.2 **Beskrivning:** Bönor är ettåriga klättrande växter med lång, smal stjälk och sammansatta blad, och de kan bli upp till två meter höga. De tillhör familjen *Fabaceae* (*Papilionaceae*) (ärtväxter). Släktet *Phaseolus* omfattar 250 arter. De sorter som odlas i länet Kastoria tillhör arten *Phaseolus coccineus* (*P. multiflorus*), rosenböna eller blomsterböna.

— Med hjälp av kvävebindande bakterier *Bacterium radicola*, som lever symbiotiskt i de karakteristiskt köttiga och knölförmiga rötterna, kan växterna binda 40 kg atmosfäriskt kväve per ha.

— Stjälken är smal, böjlig och cylindrisk och slingrar sig på stödet alltid från vänster till höger.

— De sammansatta bladen består av tre småblad.

— Bönblommorna består av fem foderblad, fem vita kronblad, tio ståndare och en pistill. De växer i stora klasar från bladvecken och utvecklas successivt från basen mot växtens topp.

— Växten är allogam, dvs. korspollinerad.

- Frukten är en vit njurformad balja. Denna stora balja konsumeras i tillagad form, antingen ugnsbakad eller kokt med andra växtprodukter (olja, lök, tomater, selleri, morötter) som kompletterar rättens "medelhavsmak".
- Näringsvärdet är mycket högt då bönorna är en mycket god protein-, stärkelse- och järnkälla samtidigt som fettinnehållet är lågt.

Jätte-/elefantbönor skall uppfylla de kvalitetskrav som anges i artiklarna 2, 3 och 5 i jordbruks- och handelsministeriets gemensamma dekret nr 37227 av den 25 september 1987 (officiella tidningen nr 541/B/9.10.87)

Förpackade produkter skall uppfylla minst följande krav:

1. Bönorna skall vara hela, mogna, ha normal färg, ej hoptorkade, utan hål orsakade av insekter, skall vara fria från insekter och farliga sjukdomar och får inte uppvisa någon kvalitetsförsämring eller temperaturökning.
2. De skall vara rensade genom sällning eller sorterade för hand.
3. De får inte innehålla bönor av andra storlekar i enlighet med artikel 3 i dekretet.
4. De skall vara praktiskt taget fria från främmande beståndsdelar.
5. Deras makroskopiska och organoleptiska egenskaper skall vara typiska för varje klass och uppfylla de allmänna kraven på hållbarhet och hantering i enlighet med Codex Alimentarius.
6. Fukthalten får inte vara högre än 14 %.

Klassificering av bönor (artikel 3)

Bönorna skall indelas i följande klasser på grundval av form, vikt per tusen bönor eller den procentandel bönor som passerar genom ett såll med en viss håldimension för varje typ och klass enligt följande:

- a) Elefantbönor: 1 000 bönor väger minst 1 800 gram eller 90 % av bönorna passerar inte genom ett såll med runda hål med en diameter på 13 mm.
- b) Jättebönor: 1 000 bönor väger mellan 1 200 och 1 800 gram eller 90 % av bönorna passerar inte genom ett såll med runda hål med diameter på 12 mm.

Förpackning och presentation (artikel 5)

För förpackade bönor medges följande toleranser:

- a) Högst 2 % böndelar mindre än en halv hel böna
- b) Högst 0,5 % outvecklade och missfärgade bönor
- c) Högst 0,05 % främmande ämnen, varav högst 0,02 % jord.

4.3 Geografiskt område

I länet Kastoria odlas bönorna i första hand i områden längs floden Aliakmonas och dess bifloder. Till detta kommer områden där jorden omfördelats och som har ett bevattningssystem som erbjuder tillräckligt med vatten. I andra hand odlas de också i området runt Kastoriasjön.

I detta geografiska område odlas bönorna i dag på cirka 900 ha. Odlingsområdet ligger på 630 till 900 meters höjd. Marken består av lätta, väl-dränerade, sedimentära jordar som i allmänhet är svagt sura.

Odlingsområdet har inlandsklimat med svala somrar beroende på höjden och närheten till Kastoriasjön och floden Aliakmonas. Förutom de svala somrarna bidrar sjön också till milda vårar. Den genomsnittliga årsnederbörden på 600 mm täcker också bönväxtens vattenbehov.

Förnämliga bönor frambringas av detta speciella klimat som också beror på en annan mycket gynnsam faktor. Hela området utgör nämligen en platå som skyddas av de stora bergsmassiv som består av berget Vitsi och bergskedjan Grammos. Blåser det i denna sänka, är vindarna alltid svaga.

Odlingsområdet omfattar

1. hela kommunen Ion Dragoumis
2. hela kommunen Makednon
3. hela kommunen Agii Anargiri
4. hela kommunen Korestia
5. hela kommunen Kastoria

6. hela kommunen Vitsi
7. hela kommunen Aliakmonas
8. hela kommunen Agia Triada
9. delar av kommunen Orestida

(tidigare kommunerna Argos Orestiko, Ammoudara, Asproklisia, Dialekto, Kastanofito, Lakkomata, Melanthi och Spilea)

10. delar av kommunen Nestori (tidigare kommunen Ptelea)
11. delar av kommunen Kastraki (tidigare kommunen Dendrochori)

De aktuella bönodlingsarealerna ligger i anslutning till varandra.

4.4 Bevis på ursprung

Bönorna har sitt ursprung i södra Mexiko och Centralamerika. Analys av radioaktivt kol visar att *Phaseolus coccineus* (*P. multiflorus*) domesticerades i Mexiko omkring 2000 f.Kr. De antas ha förts till Europa under mitten av 1500-talet, först till England och Spanien. Till Grekland kom de i slutet av århundradet. Först odlades bönorna runt städer på slätterna, men på grund av deras fysiologi spred sig odlingen snart till avlägsna bergsområden. Ett av dessa områden är länet Kastoria som gjort sig känt som ett lämpligt område. Lämplig jord, lämpligt klimat och förträfflig odlingsteknik utmynnar här i sorter och produkter med framgång på marknaderna. Till följd av grekernas preferenser och böornas ställning i deras diet framstår denna produkt som "nationalrätt".

Arealerna och odlandet i detta bergsområde registreras och kontrolleras i samband med

- a) kompensationsbidrag,
- b) det integrerade kontrollsystemet för jordbruksföretag,
- c) fjärranalys.

Ovannämnda EU-program genomförs av jordbruksministeriet.

För skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar genomförs certifiering och kontroll av produkten av behöriga myndigheter och på grundval av vad som föreskrivs i relevant lagstiftning.

I kontrollen ingår kemiska analyser som genomförs av de behöriga myndigheterna. Dessa kontrollerar även bruket av märkning genom att certifiera de angivelser som föreskrivs i nationell lagstiftning och EU-lagstiftning (t.ex. numrering av partier, hur gemenskapssymbolen skall användas osv.).

I Grekland är jätte-/elefantbönor de enda torkade bönor där 1 000 bönor väger mer än 1 200 g.

4.5 Produktionsmetod

4.5.1 Skörd

Skörden som sker för hand inleds i början av september och pågår i upp till tre månader. Baljorna skördas upp till tre gånger eftersom de mognar successivt nedifrån och upp. Därefter läggs de på torkplatser där de soltorkas, tills bönorna lätt skiljs från baljorna genom slag med vidjor.

4.5.2 Lagring

Vid behov soltorkas de rensade bönorna tills de erhåller den önskade vattenhalten på cirka 12 %. Därefter sorteras de för hand för att avlägsna främmande föremål, skadade bönor och andra bön typer. De lagras i säckar under hygieniska förhållanden, och tack vare deras hållbarhet kan lagringen ske utan några särskilda problem.

4.5.3 Standardisering – paketering – saluföring

På Agrotiki Kastorias nya sorterings- och paketeringsstation kommer sortering, standardisering och paketering att utföras med modernaste maskiner och metoder som säkerställer en hög produktkvalitet.

Bönorna paketeras maskinellt i polypropylenpåsar på 0,5 respektive 1 kg, som sedan läggs i lådor på 10–20 kg.

Hela processen övervakas elektroniskt och utnyttjar automatisk doseringsapparat.

Standardiseringen handlar om att automatiskt storlekssortera produkten i tre kategorier, i enlighet med vad som anges i registreringsansökan. Produkten är då redan rengjord och desinficerad med skonsamma metoder (fysisk separering enligt ECOGEN-systemet).

Produkten distribueras direkt till livsmedelsbutiker.

Det främsta målet är att säkra handeln med produkten, skydda konsumenterna och vinna nya marknadsandelar, vilket bara är möjligt om bönorna får en skyddad geografisk beteckning.

4.6 Samband med området

Områdets jord och klimat är faktorer som på ett avgörande sätt bidrar till produktionen av jätte-/elefantböner från Kastoria. Bönorna frambringas genom det harmoniska samspelet mellan områdets "inlandsklimat av Medelhavstyp" och den väldränerade och svagt sura marken med medelgrov kornstorlek. Odlingen är sedan 300 år en nedärvd del av livet för områdets befolkning.

Den odlingsteknik som används är traditionell och har förts vidare från generation till generation. Detta beror på att högkvalitativ produktion inte handlar om medel utan om mångårig erfarenhet som producenten tillämpar med händer och blick.

Ekonomi, traditionen, sedvanorna och festerna är i detta område förknippade med odlandet av böner:

- Den årliga bönmarknaden i Lakkomata.
- Bönmiddagen för inbjudna som deltar i festligheterna i samband med årsdagen av frihetskampen Pavlos Melas död, på orten med samma namn.
- Bönfesterna i byarna i samband med skörden, med lokala folklore- och kulturarrangemang.

Arrangemang där produktens historiska och samhällsliga betydelse för befolkningen lyfts fram.

4.7 Kontrollmyndighet

Namn: Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Καστοριάς
Δ/νση Γεωργίας 521 00 – ΚΑΣΤΟΡΙΑ
Διοικητήριο
(jordbruksavdelningen länsstyrelsen i Kastoria)

Adress: 521 00 – ΚΑΣΤΟΡΙΑ
Διοικητήριο
(GR-521 00 Kastoria)

4.8 Märkning

Obligatoriska uppgifter: Fasolia Gigantes-Elefantes Kastorias SGB, samt de uppgifter som anges i artikel 4.7 i presidentdekret 81/93.

4.9 Nationella krav

Tillämpning sker av de allmänna bestämmelserna i presidentdekret 81/93 om produktionsförfarandet för SUB- och SGB-produkter.

EG-nummer: G/EL/00123/2000.04.05

Dag då komplett ansökan mottogs: 14.12.2000.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1429/2003

av den 11 augusti 2003

om ändring av förordning (EG) nr 2090/2002 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 386/90 vad gäller fysisk kontroll i samband med export av jordbruksprodukter som berättigar till exportbidrag

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 386/90 av den 12 februari 1990 om kontroll i samband med export av jordbruksprodukter som berättigar till exportbidrag eller andra belopp⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 163/94⁽²⁾, särskilt artikel 6 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 10 i kommissionens förordning (EG) nr 2090/2002⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 444/2003⁽⁴⁾, skall en kontroll beträffande utbyte genomföras om exportdeklarationen har godkänts av ett annat exporttullkontor än utfartstullkontoret eller bestämmelse-tullkontoret för T5.
- (2) För att säkerställa enhetlig praxis vid utfartstullkontoren och bestämmelsekontoren för T5, och för att undvika att det uppstår tvivel angående de berörda varornas identitet, eftersom denna är en förutsättning för att bidrag skall beviljas, bör det föreskrivas en särskild kontroll beträffande utbyte då dessa tullkontor har konstaterat att de förseglingar som anbringats vid avsändning har avlägsnats utan tullkontroll eller brutits eller att befrielse från försegling inte beviljats. Eftersom misstanke om utbyte är uppenbar i dessa fall krävs det ökad uppmärksamhet vid de särskilda kontrollerna beträffande utbyte som vid behov får omfatta fysisk kontroll av varorna.
- (3) För att säkerställa att ett tillräckligt antal kontroller beträffande utbyte genomförs på samtliga varor som skall exporteras, bör det föreskrivas att det vid beräkningen av det lägsta antalet kontroller beträffande utbyte endast i begränsad utsträckning tas hänsyn till de särskilda kontroller beträffande utbyte som genomförs i de fall då förseglingar avlägsnats utan tullkontroll eller brutits eller då befrielse från försegling inte beviljats.
- (4) För en bättre uppföljning av genomförandet av utbyteskontrollerna bör det föreskrivas dels att berörda tullkontor alltid skall hålla tillgänglig information om antalet särskilda kontroller beträffande utbyte som genomförts då förseglingar som anbringats vid avsändning har avlägsnats utan tullkontroll eller brutits eller då befrielse från försegling inte beviljats, dels att samtliga kontroller beträffande utbyte skall omfattas av en redogörelse där det anges vilka kontroller som genomförts.

(5) Förordning (EG) nr 2090/2002 bör således ändras.

(6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandena från samtliga berörda förvaltningskommittéer.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 10 i förordning (EG) nr 2090/2002 skall ändras på följande sätt:

1) I punkt 2 skall första stycket ersättas med följande:

”Om exporttullkontoret inte har förseglat transportmedlet eller förpackningarna skall kontroll beträffande utbyte utföras, i görligaste mån på grundval av en riskanalys, utan att detta påverkar tillämpningen av punkt 2a och av kontrollåtgärder som vidtas i enlighet med andra bestämmelser.”

2) Följande punkt skall införas som punkt 2a:

”2a Om utfartstullkontoret eller bestämmelse-tullkontoret för T5 konstaterar att de förseglingar som anbringats vid avsändning har avlägsnats utan tullkontroll eller brutits eller att befrielse från försegling i enlighet med artikel 357.4 i förordning (EEG) nr 2454/93 inte beviljats, skall en särskild kontroll beträffande utbyte genomföras.

Vid den beräkning av antalet kontroller beträffande utbyte som skall genomföras i enlighet med punkt 2 andra stycket skall det antal särskilda kontroller beträffande utbyte som genomförs i enlighet med föregående stycke beaktas i en omfattning som motsvarar 50 %.”

3) I punkt 4 skall första stycket ersättas med följande:

”Den kontroll beträffande utbyte som avses i punkt 2 skall bestå av en okulärbesiktning av överensstämelsen mellan varan och det dokument som har åtföljt denna från exporttullkontoret till utfartstullkontoret eller till bestämmelsekontoret för T5.”

4) Följande punkt skall införas som punkt 4a:

”4a I samband med en kontroll beträffande utbyte enligt punkt 2a skall utfartstullkontoret eller bestämmelsekontoret för T5 mot bakgrund av en riskanalys besluta om kontrollen skall begränsas till en okulärbesiktning enligt punkt 4 eller omfatta en fysisk kontroll i enlighet med artikel 5.1 och 5.4.”

⁽¹⁾ EGT L 42, 16.2.1990, s. 6.⁽²⁾ EGT L 24, 29.1.1994, s. 2.⁽³⁾ EGT L 322, 27.11.2002, s. 24.⁽⁴⁾ EUT L 67, 12.3.2003, s. 3.

- 5) I punkt 5 skall första stycket ersättas med följande:
"Varje utfartstullkontor eller bestämmelseullkontor för T5 skall vidta de åtgärder som krävs för att följande uppgifter alltid skall finnas tillgängliga:
- Det antal exportdeklarationer som ligger till grund för de kontroller beträffande utbyte som avses i punkt 2.
 - Det antal kontroller beträffande utbyte enligt punkt 2 som utförts.
 - Det antal kontroller beträffande utbyte enligt punkt 2a som utförts."
- 6) Följande punkt skall införas som punkt 5a:
"5a Vid varje kontroll beträffande utbyte i enlighet med punkterna 2 och 2a skall en redogörelse upprättas av den behörige tjänsteman som utfört kontrollen. Redogörelsen skall göra det möjligt att följa de kontroller som genomförts och skall innehålla datum och tjänstemannens namn.

Redogörelsen skall arkiveras på utfartstullkontoret eller på bestämmelseullkontoret för T5 under tre år efter exportåret och på ett sådant sätt att den är lätt åtkomlig."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2004 för exportdeklarationer som godkänns från och med detta datum.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 augusti 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1430/2003

av den 11 augusti 2003

om ändring av det maximala beloppet för B-avgiften och justering av minimipriset för B-betor inom sockersektorn för regleringsåret 2003/2004

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 15.8 andra och tredje strecksatserna i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 15.3 och 15.4 i förordning (EG) nr 1260/2001 fastställs att de förluster som uppstår genom åtaganden att exportera gemenskapens sockeröverskott inom vissa gränser måste täckas av produktionsavgifter som tas ut på produktionen av A- och B-socker, A- och B-isoglukos samt A- och B-inulinsirap.
- (2) I artikel 15.5 i förordning (EG) nr 1260/2001 föreskrivs att när den beräknade sammanlagda förlusten för det löpande regleringsåret sannolikt, på grund av det tak för basproduktionspriset och B-avgiften på 2 % respektive 30 % av interventionspriset på vitsocker inte kommer att täckas av intäkterna från dessa avgifter, skall det maximala procenttalet för B-avgiften justeras i nödvändig omfattning i syfte att täcka den sammanlagda förlusten, utan att dock tillåtas överstiga 37,5 %.
- (3) Enligt de uppgifter som för närvarande finns tillgängliga riskerar de beräknade intäkterna, före justeringen, från de avgifter som tas ut under regleringsåret 2002/2003 att bli lägre än summan av det exporterbara överskottet multiplicerat med den genomsnittliga förlusten. Det är

därför nödvändigt att höja det maximala procenttalet för B-avgiften till 37,5 % av interventionspriset på vitsocker för det regleringsåret.

- (4) I artikel 4.1 b i förordning (EG) nr 1260/2001 fastställs, med förbehåll för tillämpningen av artikel 15.5 i den förordningen, att minimipriset för B-betor skall vara 32,42 euro per ton. I artikel 15.5 i förordning (EG) nr 1260/2001 fastställs att en motsvarande ändring av priset på B-betor skall göras om det maximala procenttalet för B-avgiften skulle justeras.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För regleringsåret 2003/2004 skall det maximala belopp för B-avgiften som avses i artikel 15.4 första strecksatsen i förordning (EG) nr 1260/2001 höjas till 37,5 % av interventionspriset på vitsocker.

Artikel 3

För regleringsåret 2003/2004 skall det minimipris på B-betor som avses i artikel 4.1 b i förordning (EG) nr 1260/2001 fastställas i enlighet med artikel 15.5 i den förordningen till 28,84 euro per ton.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 augusti 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1431/2003

av den 11 augusti 2003

om ändring av förordning (EG) nr 1501/95 vad avser villkoren för utbetalning av exportbidrag för produkter inom spannmålssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1104/2003⁽²⁾, särskilt artikel 13.11 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 av den 15 april 1999 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 444/2003⁽⁴⁾, föreskrivs i artikel 3 andra strecksatsen att rätten till exportbidrag uppstår vid import till ett visst tredje land om en differentierad bidragssats gäller för detta tredje land. I artiklarna 14 till 16 i samma förordning fastställs villkoren för betalning av bidragen när bidragssatsen varierar, och då i synnerhet vilka dokument som skall visas upp för att bevisa att varorna har nått sin destination.
- (2) I artikel 18.1 och 18.2 i förordning (EG) nr 800/1999 föreskrivs det att när bidragssatsen varierar, skall den del av bidraget som beräknats på den lägsta bidragssatsen på begäran utbetalas till exportören, så snart det har styrkts att produkten har lämnat gemenskapens tullområde.
- (3) I artikel 13a i kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1163/2002⁽⁶⁾, föreskrivs undantag från förordning (EG) nr 800/1999 som en följd av handelsavtal med Bulgarien, Tjeckien, Estland, Lettland, Litauen, Ungern, Polen, Rumänien, Slovenien och Slovakien med upphävande av bidragen för dessa destinationer.
- (4) Genom kommissionens förordning (EG) nr 934/2003⁽⁷⁾ inleds ett anbudsförfarande för fastställande av bidraget för export av vete till alla tredjeländer utom till de tio kandidatländer som ansluter sig till gemenskapen den 1

maj 2004 och Bulgarien och Rumänien, vilket medför en differentiering av bidraget efter destination. Dessa destinationer ingår för övrigt inte i systemet med periodiskt fastställande av exportbidrag. Eftersom det inte finns något handelsavtal med Cypern och Malta och dessa länder alltså inte finns med bland de destinationer som avses i artikel 13a i förordning (EG) nr 1501/95, bör undantaget från bevis för att varorna har nått sin bestämelseort och beräkningen av det förskott som föreskrivs i den artikeln inte tillämpas på anbudsförfarandet enligt förordning (EG) nr 934/2003 och inte heller på det periodiska fastställandet av exportbidrag.

- (5) På basis av tillgänglig statistik förefaller det som om det inte förekommer någon export av spannmålsprodukter från gemenskapen till Cypern eller Malta. För att inte besvara större delen av gemenskapsexporten med krav på bevis för ankomst till destinationen är det nödvändigt att utsträcka de undantag som föreskrivs i artikel 13a i förordning (EG) nr 1501/95 om det inte fastställs något bidrag för export till dessa två destinationer.
- (6) Förordning (EG) nr 1501/95 bör således ändras.
- (7) Det åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 13a i förordning (EG) nr 1501/95 skall följande läggas till som punkt 3:

”3. Undantagen i punkterna 1 och 2 skall också tillämpas för Cypern och Malta om det inte fastställs något exportbidrag för de produkter som avses i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1766/92 till dessa länder.”.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 102, 17.4.1999, s. 11.

⁽⁴⁾ EUT L 67, 12.3.2003, s. 3.

⁽⁵⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁶⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 46.

⁽⁷⁾ EUT L 133, 29.5.2003, s. 42.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 augusti 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1432/2003

av den 11 augusti 2003

om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 med avseende på erkännande av producentorganisationer och förhandserkännande av producentgrupper

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2200/96 av 28 oktober 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 47/2003⁽²⁾, särskilt artikel 11.2 a och artikel 48 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Mot bakgrund av de senaste årens erfarenheter är det nödvändigt att ändra kommissionens förordning (EG) nr 412/97 av den 3 mars 1997 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 med avseende på godkännande av producentorganisationer⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 43/2003⁽⁴⁾, och kommissionens förordning (EG) nr 478/97 av den 14 mars 1997 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 när det gäller förhandserkännande av producentgrupper⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 243/1999⁽⁶⁾.
- (2) För att skapa klarhet och överskådlighet bör bestämmelserna i nämnda förordningar och de ändringar som skall göras i dessa samlas i en enda förordning som ersätter de två förordningarna.
- (3) Förordningarna (EG) nr 412/97 och (EG) nr 478/97 bör därför upphöra att gälla.
- (4) I artikel 11.1 a och artikel 11.3 i förordning (EG) nr 2200/96 fastställs olika kategorier av producentorganisationer. Varje producentorganisation, för vilken en ansökan om erkännande har lämnats in, bör i allmänhet hänföras till en av de föreskrivna kategorierna av producentorganisationer. Det bör emellertid vara möjligt att en producentorganisation erkänns för en eller flera av dessa kategorier för vissa kategorier av produkter.
- (5) Det är nödvändigt att fastställa ett lägsta antal producenter och en lägsta kvantitet av sättningsbar produktion. Medlemsstaterna bör få möjlighet att fastställa minimivillkor på en högre nivå än vad som fastställs i denna förordning.
- (6) För att bidra till att uppnå målen med den gemensamma organisationen av marknaderna och för att säkerställa att producentorganisationerna utför sitt arbete på ett håll-

bart och effektivt sätt, är det nödvändigt att producentorganisationerna präglas av största möjliga stabilitet. Det bör därför föreskrivas en minimitid för medlemskap i en producentorganisation, särskilt med hänsyn till förpliktelser i samband med genomförandet av ett verksamhetsprogram såsom avses i artikel 15 i förordning (EG) nr 2200/96. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att fastställa inom vilka tidsramar ansökan om utträde skall lämnas in och datum för när utträdet skall träda i kraft.

- (7) Det är möjligt att en producentorganisation inte är i stånd att direkt och på ett effektivt sätt säkerställa all sin verksamhet. Medlemsstaterna bör tillåtas fastställa lämpliga regler.
- (8) En producentorganisations viktigaste och huvudsakliga verksamhet bör vara knuten till medlemmarnas produktion. Producentorganisationen bör dock inom vissa ramar få tillåtelse att ägna sig åt annan verksamhet – handelsmässig eller annan. Det är bland annat lämpligt att främja samarbete mellan producentorganisationer för att garantera att saluföringen av frukt och grönsaker som enbart köpts från en annan godkänd producentorganisation varken tas med i beräkningen av huvudverksamheten eller i övrig verksamhet.
- (9) Producentorganisationer får ha ägarintressen i dotterbolag som bidrar till att höja förädlingsvärdet för medlemmarnas produktion. För detta ändamål bör det fastställas regler för beräkningen av värdet av den saluförda produktionen.
- (10) Med hänsyn till produkternas beskaffenhet samt till produktionen och saluföringen av dessa, kan medlemmarnas anläggningar vara belägna i andra medlemsstater än den medlemsstat där producentorganisationen har sitt säte.
- (11) För att främja koncentrationen av utbudet i gemenskapen bör det fastställas vilka funktioner sammanslutningar av producentorganisationer har samt minimikriterier för deras godkännande, liksom vissa regler för när dessa sammanslutningar har en gränsöverskridande karaktär.
- (12) För att underlätta en koncentration av utbudet bör samgåendet av befintliga producentorganisationer främjas för att skapa nya organisationer och regler bör fastställas för de sammanslagna organisationernas verksamhetsprogram.

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 7, 11.1.2003, s. 64.

⁽³⁾ EGT L 62, 4.3.1997, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 7, 11.1.2003, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 75, 15.3.1997, s. 4.

⁽⁶⁾ EGT L 27, 2.2.1999, s. 8.

- (13) Samtidigt som principen om att en producentorganisation skall inrättas på producenternas eget initiativ och kontrolleras av dessa iakttas, bör medlemsstaterna ha möjlighet att fastställa villkor som andra fysiska eller juridiska personer skall uppfylla för att bli medlem i en producentorganisation.
- (14) För att säkerställa att producentorganisationerna faktiskt representerar ett lägsta antal producenter bör medlemsstaterna vidta åtgärder för att undvika att en minoritet av medlemmarna, som eventuellt svarar för den största delen av den aktuella producentorganisationens produktion, på ett otillbörligt sätt dominerar förvaltningen och driften av organisationen.
- (15) I artikel 14 i förordning (EG) nr 2200/96 föreskrivs möjligheten till en övergångsperiod för förhandserkännande för att nya producentgrupper, eller producentgrupper som inte har erkänts i enlighet med förordning (EG) nr 2200/96 skall kunna uppfylla de villkor för erkännande som föreskrivs i artikel 11 i förordning (EG) nr 2200/96. För att ta hänsyn till olika produktions- och saluföringssituationer i de olika medlemsstaterna, bör medlemsstaterna fastställa villkor för beviljande av förhandserkännande av producentgrupper som lämnar in en plan.
- (16) För att gynna skapandet av stabila producentorganisationer som kan bidra till att den gemensamma organisationen av marknadens mål förverkligas på ett hållbart sätt, är det lämpligt att förhandserkännande endast beviljas producentgrupper som kan bevisa att de kan uppfylla samtliga villkor i artikel 11 i förordning (EG) nr 2200/96 inom en bestämd tidsperiod.
- (17) För att göra det möjligt för producentgrupperna att framlägga en plan för erkännande enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 2200/96, bör det fastställas vilken information som skall ingå i producentgruppernas planer.
- (18) För att göra det möjligt för producentgrupperna att bättre uppfylla villkoren för erkännande är det nödvändigt att tillåta ändringar i planen för erkännande. Av samma orsak är det lämpligt att föreskriva att medlemsstaterna får begära korrigerande åtgärder av producentgrupperna för att säkerställa att planen genomförs.
- (19) Producentgruppen får uppfylla de villkor som fastställs i artikel 11 i förordning (EG) nr 2200/96 innan giltighetstiden för planen för erkännande avslutas. Det är lämpligt att fastställa bestämmelser för att ge dessa grupper möjlighet att inlämna en ansökan om erkännande enligt den förordningen. I konsekvensens namn bör beviljandet av ett sådant erkännande av producentgruppen markera avslutningen på dess plan för erkännande.
- (20) För att ge förhandserkända producentgrupper möjlighet att genomföra ett verksamhetsprogram enligt kommissionens förordning (EG) nr 1433/2003 av den 11 augusti 2003 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 med avseende på driftsfonder, verksamhetsprogram och ekonomiskt stöd⁽¹⁾ så snart erkännandet beviljats, är det lämpligt att för dessa grupper föreskriva möjligheten att lägga fram ett förslag till verksamhetsprogram då ansökan om erkännande lämnas in.
- (21) I avsikt att se till att den gemensamma organisationen av marknaderna förvaltas på ett korrekt sätt är det lämpligt att medlemsstaterna regelbundet underrättar kommissionen om beviljandet av förhandserkännanden.
- (22) Systemet för kontroll och påföljder samt konsekvenserna av ett beslut om indragning av ett erkännande eller om avslag på en ansökan om erkännande från en producentorganisation bör klargöras så att systemet blir så effektivt som möjligt.
- (23) Bestämmelserna i förordning (EG) nr 412/97 om lägsta antal producenter och lägsta kvantitet saluförd produktion bör fortsätta att tillämpas till och med den 31 december 2003 för att ge medlemsstaterna en lämplig frist att anta nya bestämmelser.
- (24) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för färsk frukt och färska grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

Genom denna förordning fastställs tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 när det gäller villkoren för erkännande av producentorganisationer och förhandserkännande av producentgrupper i enlighet med artiklarna 11 respektive 14 i den förordningen.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

- a) *producent*: varje fysisk eller juridisk person som är medlem i en producentorganisation och som levererar sin produktion till denna organisation för saluföring enligt villkoren i förordning (EG) nr 2200/96.

⁽¹⁾ Se sidan 25 i detta nummer av EUT.

- b) *värdet av den saluförda produktionen*: den saluförda produktions värde enligt definitionen i artikel 3 i förordning (EG) nr 1433/2003.
- c) *värdet av den avsättningsbara produktionen*: värdet av den saluförda produktionen.
- d) *producentgrupp*: varje organisation som lämnat in en ansökan och som fått förhandserkännande enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 2200/96.
- e) *dotterbolag*: ett företag i vilket en eller flera producentorganisationer eller sammanslutningar av dessa har ägarintressen, och som bidrar till att höja förädlingsvärdet för medlemmarnas produktion.
- f) *sammanslutning av producentorganisationer*: de sammanslutningar som avses i artikel 16.3 i förordning (EG) nr 2200/96.
- g) *gränsöverskridande producentorganisation*: producentorganisationer med minst en produktionsanläggning i en annan medlemsstat än den medlemsstat där producentorganisationen har sitt säte.
- h) *gränsöverskridande sammanslutning av producentorganisationer*: sammanslutningar av producentorganisationer där minst en ansluten organisation har sitt säte i en annan medlemsstat än den medlemsstat där sammanslutningen har sitt säte.

KAPITEL II

PRODUCENTORGANISATIONER

Artikel 3

Kategorier av producentorganisationer

1. Producentorganisationerna kan på begäran beviljas erkännande för en eller flera av de produktkategorier som anges i artikel 11.1 a leden ii–viii i förordning (EG) nr 2200/96.

När det gäller den produktkategori som avses i artikel 11.1 a i i förordning (EG) nr 2200/96 får det endast beviljas ett enda erkännande för denna kategori.

2. Medlemsstaterna skall fastställa vilka förfaranden som skall gälla för producentorganisationernas erkännande för en eller flera kategorier enligt artikel 11 i förordning (EG) nr 2200/96.

Artikel 4

Producentorganisationernas minsta storlek

1. Det lägsta antal producenter som avses i artikel 11.2 a i förordning (EG) nr 2200/96 skall vara fem producenter per kategori.

Den lägsta kvantitet avsättningsbar produktion som avses i artikel 11.2 a i förordning (EG) nr 2200/96 skall vara 100 000 euro.

2. Medlemsstaterna får fastställa gränser för lägsta antal producenter och lägsta kvantitet avsättningsbar produktion som är högre än vad som anges i punkt 1.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om dessa.

3. Om en producentorganisation helt eller delvis utgörs av medlemmar som i sin tur är juridiska personer som uteslutande består av producenter skall det lägsta antal producenter som avses i punkt 1 första stycket beräknas på grundval av det antal producenter som är anslutna till var och en av de juridiska personerna.

Artikel 5

Minsta tid för medlemskap

1. Den enskilde producenten skall vara ansluten till organisationen under minst ett år. Om ett verksamhetsprogram har lagts fram i enlighet med förordning (EG) nr 2200/96 får medlemmarna emellertid inte underlåta att uppfylla sina skyldigheter under den period som programmet tillämpas, utom om producentorganisationen har godkänt detta.

Medlemsstaterna får fastställa att minsta tiden för medlemskap skall vara längre än vad som anges i föregående stycke.

2. Uppsägning av medlemskapet skall meddelas skriftligen till producentorganisationen. Medlemsstaterna skall fastställa inom vilka tidsramar uppsägningen skall lämnas in, dock högst sex månader i förväg, och från och med vilket datum uppsägningen träder i kraft.

Artikel 6

Producentorganisationernas struktur och verksamhet

1. Producentorganisationerna skall förfoga över den personal, infrastruktur och utrustning som enligt medlemsstatens uppfattning krävs för att producentorganisationen skall kunna uppnå de mål som anges i artikel 11 i förordning (EG) nr 2200/96 och fullgöra följande funktioner:

- Kännedom om medlemmarnas produktion.
- Sortering, lagring och förpackning av medlemmarnas produktion.
- Kommersiell och budgetmässig förvaltning.
- Centraliserad bokföring och faktureringsystem.

2. Medlemsstaterna skall fastställa på vilka villkor en producentorganisation får överlämna de uppgifter som anges i artikel 11 i förordning (EG) nr 2200/96 till tredje man.

Artikel 7

Producentorganisationernas huvudsakliga verksamhet

1. En producentorganisationens huvudsakliga verksamhet är saluföringen av medlemmarnas produkter inom den kategori som producentorganisationen är erkänd för.

2. Värdet av producentorganisationens saluförda produktion får inte vara lägre än den omsättning som härrör från dess övriga verksamhet.

Med övrig verksamhet skall avses saluföring av produkter ur de erkända kategorierna men som inte kommer från medlemmarna.

3. Följande verksamhet får inte ingå i varken beräkningen av huvudverksamheten eller av övrig verksamhet:

- a) Saluföring av frukt och grönsaker utanför den eller de kategorier som producentorganisationen är erkänd för.
- b) Saluföring av frukt och grönsaker, inom eller utanför den kategori som producentorganisationen är erkänd för, som köpts direkt från en annan producentorganisation som är erkänd enligt förordning (EG) nr 2200/96.
- c) Verksamhet som avser andra jordbruksprodukter eller förpackning av sådana, inbegripet bearbetning.
- d) Tillhandahållande av tjänster.
- e) Verksamhet som inte tillhör jordbrukets sfär.

Artikel 8

Producentorganisationernas dotterbolag

Beräkningen av värdet av den saluförda produktionen kan göras i samband med att produkterna lämnar dotterbolaget på villkor att producentorganisationen eller producentorganisationerna eller sammanslutningar av dessa äger minst 90 % av dotterbolagets kapital.

Artikel 9

Sammanslutningar av producentorganisationer

1. Medlemsstaterna skall fastställa vilka förfaranden och kriterier som skall gälla för erkännandet av sammanslutningar av producentorganisationer enligt artikel 11 i förordning (EG) nr 2200/96. Sammanslutningarna skall skapas på initiativ av och kontrolleras av producentorganisationer som erkänns enligt den förordningen.

2. Medlemsstaterna skall fastställa de villkor på vilka sammanslutningar av producentorganisationer helt eller delvis får ombesörja medlemmarnas uppgifter som anges i artikel 11 i förordning (EG) nr 2200/96 och beskrivs i artikel 6.1 i denna förordning. De skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att undvika alla former av missbruk av dominerande ställning

och alla avtal som skulle kunna begränsa konkurrensen, utom sådana avtal som föreskrivs genom förordning (EG) nr 2200/96.

3. Juridiska personer som är anslutna till en erkänd sammanslutning av producentorganisationer, men som inte är erkända producentorganisationer i enlighet med förordning (EG) nr 2200/96 får inte

- tas med i beräkningen för kriterierna för erkännande,
- rösta i beslut som rör driftsfonden,
- gynnas direkt av ordningar som finansieras av gemenskapen.

Artikel 10

Gränsöverskridande producentorganisationer

1. En gränsöverskridande producentorganisationens säte skall ligga i den medlemsstat där denna organisation förfogar över betydande anläggningar eller ett betydande antal medlemmar eller där producentorganisationen omsätter en betydande del av värdet av den saluförda produktionen.

2. Den medlemsstat där den gränsöverskridande producentorganisationen har sitt säte skall ansvara för följande:

- a) Erkännande av producentorganisationen.
- b) Godkännande av den gränsöverskridande producentorganisationens verksamhetsprogram.
- c) Etablera nödvändigt administrativt samarbete med den eller de medlemsstater där producentorganisationens medlemmar är verksamma med avseende på iakttagande av villkoren för erkännande och ordningen för kontroll och påföljder.

Artikel 11

Gränsöverskridande sammanslutningar av producentorganisationer

1. Den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer skall ha sitt säte i en medlemsstat där sammanslutningen har ett betydande antal anslutna organisationer eller där de anslutna producentorganisationerna omsätter en betydande del av värdet av den saluförda produktionen.

2. Den medlemsstat där den gränsöverskridande sammanslutningen av producentorganisationer har sitt säte skall ansvara för följande:

- a) Erkännande av sammanslutningen.
- b) I förekommande fall godkänna sammanslutningens verksamhetsprogram.
- c) Etablera nödvändigt administrativt samarbete med den eller de medlemsstater där de anslutna producentorganisationerna är verksamma med avseende på iakttagande av villkoren för erkännande och ordningen för kontroll och påföljder.

*Artikel 12***Sammanslagningar av producentorganisationer**

1. Om de producentorganisationer som ingår i en sammanslagen producentorganisation före sammanslagningen hade egna verksamhetsprogram skall de genomföra sina program parallellt och separat fram till den 1 januari året efter sammanslagningen. Producentorganisationerna skall därefter begära en sammanslagning av verksamhetsprogrammen i form av en ändring i enlighet med artikel 14 i förordning (EG) nr 1433/2003.

2. Genom undantag från punkt 1 skall medlemsstaterna emellertid ha rätt att på begäran av producentorganisationerna i vederbörligen motiverade fall tillåta att de separata verksamhetsprogrammen genomförs parallellt fram tills att deras giltighetstid löper ut.

*Artikel 13***Icke-producerande medlemmar**

1. Medlemsstaterna kan besluta om och på vilka villkor en fysisk eller juridisk person, som inte är producent, kan godtas som medlem i en producentorganisation.

2. Vid fastställandet av villkoren enligt punkt 1 skall medlemsstaterna i enlighet med artikel 11.1 a och 11 d.3 i förordning (EG) nr 2200/96 se till att

- a) principen om att en producentorganisation skall inrättas på initiativ av producenterna iakttas, och
- b) att producentorganisationernas stadgar innehåller regler som på ett demokratiskt sätt säkerställer att de sammanslutna producenterna har kontrollen över organisationen och beslutsförfarandet.

3. De fysiska och juridiska personer som avses i punkt 1 får inte

- a) tas med i beräkningen för kriterierna för erkännande,
- b) gynnas direkt av ordningar som finansieras av gemenskapen.

Medlemsstaterna får begränsa eller förbjuda dessa personers rösträtt i beslut om driftsfonden, på de villkor som anges i punkt 2.

*Artikel 14***Demokratisk kontroll i producentorganisationerna**

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att motverka alla former av missbruk av makt och inflytande från en eller flera producenter när det gäller förvaltning och drift av producentorganisationen.

2. Ingen medlem i en producentorganisation får ha mer än 20 % rösträtt. Medlemsstaten får emellertid höja denna procent-sats till högst 49 % i förhållande till medlemmens bidrag till värdet av den produktion som saluförs av producentorganisationen.

KAPITEL III

PRODUCENTGRUPPER*Artikel 15***Inlämnande av erkännandeplanen**

1. Nya producentgrupper som begär ett förhandserkännande enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 2200/96 skall framlägga en plan för erkännandet till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där producentgruppen har sitt säte.

2. Medlemsstaterna skall ange följande:

- a) Minimikriterier som producentgrupperna skall uppfylla för att kunna lämna in en erkännandeplan.
- b) Regler för erkännandeplanens utarbetande, innehåll och genomförande.
- c) Administrativa förfaranden för godkännande, kontroll och genomförande av erkännandeplanerna.

*Artikel 16***Erkännandeplanernas innehåll**

Förslag till erkännandeplaner skall minst innehålla följande:

- a) En beskrivning av utgångsläget, dvs. antalet producerande medlemmar, med ett fullständigt register över medlemmarna, samt produktion, saluföring och infrastruktur.
- b) Planens varaktighet, dock ej längre än fem år.
- c) De åtgärder som skall vidtas för att få erkännandet.

*Artikel 17***Godkännande av erkännandeplanen**

1. De behöriga nationella myndigheterna skall fatta beslut om förslaget till erkännandeplan inom tre månader efter det att förslaget och samtliga styrkande handlingar mottagits.

2. De behöriga nationella myndigheterna skall med alla nödvändiga medel, bl. a. kontroller på platsen, försäkra sig om

- a) att de uppgifter som lämnats i erkännandeplanen är korrekta, och

b) att planen ur ekonomisk synvinkel är konsekvent och av tekniskt tillfredsställande kvalitet, att beräkningarna i investeringsplanen är välgrundade, liksom tidsplanen för dess genomförande.

3. Behöriga nationella myndigheter skall antingen

a) godkänna planen och bevilja förhandserkännande,

b) kräva ändringar av planen, eller

c) avslå planen.

En plan får i förekommande fall endast godkännas om de ändringar som begärts enligt punkt b har gjorts.

4. Den nationella myndigheten skall underrätta producentgruppen om sitt beslut.

5. Medlemsstaten skall, under månaden som följer efter anmälan av godkännandet av planen för erkännande till producentgruppen, meddela kommissionen uppgifter om producentgruppen, datum för förhandserkännandet och planens varaktighet.

Artikel 18

Genomförande av erkännandeplanen

1. Erkännandeplanen skall genomföras under perioder på ett år från och med den dag de behöriga nationella myndigheterna godkänner den.

2. Medlemsstaterna skall fastställa på vilka villkor producentgrupperna får begära ändringar av planerna under genomförandet. En sådan begäran skall åtföljas av samtliga nödvändiga styrkande handlingar.

3. Den behöriga nationella myndigheten skall fatta beslut om varje ändring av planen inom tre månader efter det att en begäran om ändring mottagits och efter att ha granskat de handlingar som lämnats in. Varje begäran om ändring för vilken beslut inte fattats inom denna tidsfrist skall anses som avslagen.

4. Senast under den fjärde månaden efter utgången av ett år för genomförande av en plan för erkännande, skall producentgruppen till den behöriga myndigheten i medlemsstaten överlämna en kopia av sin bokföring för det år som gått.

Artikel 19

Avslutande av erkännandeplanen

1. En producentgrupp som genomför en erkännandeplan kan när som helst lämna in en ansökan om erkännande enligt artikel 11 i förordning (EG) nr 2200/96, på de villkor som föreskrivs i den här förordningen.

2. Från och med den dag då ansökan lämnas in kan producentgruppen lägga fram ett förslag till verksamhetsprogram i enlighet med förordning (EG) nr 1433/2003.

KAPITEL IV

KONTROLLER OCH PÅFÖLJDER

Artikel 20

Kontroller

1. I samband med de kontroller som avses i artikel 12.1 och 14.5 i förordning (EG) nr 2200/96 skall medlemsstaterna göra ett besök på platsen hos alla nya producentorganisationer eller producentgrupper innan erkännandet eller förhandserkännandet beviljas.

2. Medlemsstaterna skall varje år genomföra kontroller på ett representativt urval av producentorganisationer och producentgrupper för att kontrollera att dessa uppfyller villkoren för erkännande och förhandserkännande. Det representativa urvalet skall motsvara minst 30 % av de erkända producentorganisationerna eller förhandserkända producentgrupperna.

3. Samtliga organisationer och grupper skall kontrolleras minst en gång vart femte år.

4. Medlemsstaterna skall meddela kommissionen vilka beslut som fattats i enlighet med denna artikel.

Artikel 21

Påföljder

1. Då det vid en kontroll som utförs av medlemsstaternas behöriga myndigheter i enlighet med artikel 20.2 framkommer att villkoren för erkännande av en producentorganisation inte uppfylls skall de behöriga myndigheterna fatta ett definitivt beslut i frågan, vilket vid behov även kan innebära att erkännandet dras in under högst sex månader. Beslutet skall omedelbart meddelas producentorganisationen.

2. En erkänd producentorganisation som handlat i god tro behåller fullt ut de rättigheter som förvärvats genom erkännandet tills erkännandet dras in, och när det gäller de stödssystem som avses i artiklarna 2 och 6a i förordning (EG) nr 2201/96 och i artikel 1 i förordning (EG) nr 2202/96 till och med utgången av pågående regleringsår.

Om en producentorganisation medvetet eller genom allvarlig försummelse har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter, skall beslutet om indragning av erkännandet dock träda i kraft från och med den tidpunkt då villkoren för erkännande inte längre uppfylls.

3. De behöriga nationella myndigheterna skall begära att en producentgrupp vidtar korrigerande åtgärder om det visar sig att det förekommer avvikelser i förhållande till erkännandeplanen och dessa avvikelser kan påverka genomförandet negativt.

4. Medlemsstaterna skall återkräva minst 50 % av det stöd som betalats ut i enlighet med artikel 14 i förordning (EG) nr 2200/96 om genomförandet av erkännandeplanen inte leder till något erkännande, utom i de fall då det anges skäl som medlemsstaten kan godta.

De återvunna beloppen samt ränta skall betalas in till det behöriga utbetalande organet och dras av från de utgifter som finansieras av Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket.

KAPITEL V

UPPHÄVANDE OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 22

Medlemsstaternas bestämmelser

Medlemsstaterna skall meddela kommissionen vilka beslut som fattats i enlighet med artiklarna 3, 4, 11, 13, 14, 19 och 21 i denna förordning enligt bestämmelserna i artikel 26 i förordning (EG) nr 1433/2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 augusti 2003.

Artikel 23

Upphävande

Förordningarna (EEG) nr 412/97 och (EEG) nr 478/97 upphör att gälla.

Hänvisningar till de upphävda förordningarna skall betraktas som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 24

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Bestämmelserna i artikel 2.1 första stycket i förordning (EG) nr 412/97 skall emellertid fortsätta att gälla till dess att medlemsstaterna har antagit de bestämmelser som anges i artikel 4.2 i den här förordningen, dock senast den 31 december 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1433/2003

av den 11 augusti 2003

om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 med avseende på driftsfonder, verksamhetsprogram och ekonomiskt stöd

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 47/2003⁽²⁾, särskilt artikel 48 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Mot bakgrund av de senaste årens erfarenheter är det nödvändigt att ändra kommissionens förordning (EG) nr 609/2001 av den 28 mars 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 med avseende på verksamhetsprogram, driftsfonder och ekonomiskt stöd från gemenskapen och om upphävande av förordning (EG) nr 411/97⁽³⁾. För att skapa klarhet och överskådlighet bör den förordningen upphävas och ersättas.
- (2) I artikel 15 i förordning (EG) nr 2200/96 föreskrivs att ekonomiskt stöd skall beviljas de producentorganisationer som inrättar en driftsfond i enlighet med vissa bestämmelser och inom vissa begränsningar. I artikel 16 i samma förordning fastställs vissa bestämmelser för genomförandet av verksamhetsprogram. Närmare föreskrifter bör fastställas för tillämpningen av dessa bestämmelser.
- (3) För att främja samordningen av utbudet samt underlätta genomförandet av vissa åtgärder inom ramen för verksamhetsprogrammen bör producentorganisationerna ha möjlighet att överlåta en del av eller hela genomförandet av åtgärderna i sina verksamhetsprogram på en godkänd sammanslutning av producentorganisationer. Det är emellertid nödvändigt att fastställa särskilda bestämmelser för att undvika missbruk och dubbla stöd.
- (4) För att systemet skall bli lättare att använda bör den produktion som saluförs av producentorganisationer

vara tydligt definierade, vilket också omfattar en specifikation av produktens berättigande till stöd samt av det saluföringsled i vilket produktionens värde beräknas. För att garantera likvärdig behandling av alla produkter som är avsedda för bearbetning och som omfattas av ett stödssystem enligt rådets förordning (EG) nr 2201/96 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker⁽⁴⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 453/2002⁽⁵⁾, och rådets förordning (EG) nr 2202/96 av den 28 oktober 1996 om att inrätta ett system med stöd till producenter av vissa citrusfrukter⁽⁶⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1933/2001⁽⁷⁾, bör det stöd som avses i artikel 2 i förordning (EG) nr 2201/96 och i artikel 1 i förordning (EG) nr 2202/96 läggas till det relevanta värdet av den saluförda produktionen. För konsekvensens skull bör taken för stöd beräknas på grundval av värdet av den produktion som saluförs under en period på 12 månader. För att säkerställa att systemet är flexibelt för aktörerna får medlemsstaterna begränsa alternativen när det gäller beräkningen av denna 12-månadersperiod. Det bör också finnas kompletterande metoder för beräkning av den avsättningsbara produktionen i händelse av årliga fluktuationer eller otillräckliga uppgifter. För att förhindra att systemet missbrukas bör producentorganisationerna inte tillåtas ändra referensperioderna under pågående program.

- (5) För att garantera att stödet används på rätt sätt bör det fastställas bestämmelser för förvaltningen av driftsfonderna samt för medlemmarnas ekonomiska bidrag till dessa fonder. Det bör särskilt specificeras att det ekonomiska bidraget från medlemmarna i producentorganisationerna skall vara baserat på den saluförda produktion som använts för att beräkna stödet. Medlemsstaterna får tillåta producentorganisationerna att använda sina egna medel och att fastställa olika bidragsnivåer under förutsättning att samtliga producenter bidrar till och utnyttjar driftsfonden.
- (6) För att främja en sund förvaltning bör det fastställas förfaranden för presentation och godkännande av verksamhetsprogram, samt tidsfrister. Detta gör det möjligt för de behöriga myndigheterna att utvärdera informationen på ett riktigt sätt, och åtgärder och verksamhet kan införas i eller uteslutas från programmen. Eftersom programmen förvaltas årsvis bör det anges att program som inte godkänts före ett visst datum skall skjutas upp ett år.

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 7, 11.1.2003, s. 64.

⁽³⁾ EGT L 90, 30.3.2001, s. 4.

⁽⁴⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 29.

⁽⁵⁾ EGT L 72, 14.3.2002, s. 9.

⁽⁶⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 49.

⁽⁷⁾ EGT L 262, 2.10.2001, s. 6.

- (7) Det bör finnas ett årligt förfarande för att ändra programmen inför det påföljande året, så att de kan justeras med hänsyn till nya villkor som inte kunde förutses vid den tidpunkt då de lades fram. Dessutom bör det vara möjligt att ändra åtgärder och storlek på driftsfonden under det år då programmet genomförs. Alla sådana ändringar bör omfattas av vissa begränsningar och villkor som skall fastställas av medlemsstaterna och i vilka det föreskrivs obligatorisk anmälan av ändringar till de behöriga myndigheterna, för att säkerställa att de mål som fastställts för godkända program upprätthålls.
- (8) För den ekonomiska och rättsliga säkerheten bör det upprättas förteckningar över insatser och kostnader, som får eller som inte får omfattas av verksamhetsprogrammen. Dessa förteckningar bör vara uttömmande. För att gemenskapsbestämmelserna skall vara tydliga och lätta att tillämpa bör kriterierna för att vissa åtgärder skall få omfattas av stöd, när så är lämpligt, följa de riktlinjer som fastställs i rådets förordning (EG) nr 1260/1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna ⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1105/2003 ⁽²⁾. Vissa insatser och kostnader bör få omfattas tillfälligt eller inom ramen för vissa gränser.
- (9) I fråga om investeringar i enskilda företag bör det, för att förhindra att en enskild part som har brutit med organisationen under investeringens livslängd gör otillbörliga vinster, fastställas bestämmelser som möjliggör för organisationen att återvinna det resterande värdet av investeringen, oavsett om investeringen tillhör medlemmen eller organisationen.
- (10) För att stödet skall förvaltas på ett korrekt sätt bör producentorganisationen, på sina egna och sina medlemmars vägnar, lämna en skriftlig försäkran om att den inte tar emot annat gemenskapsstöd eller nationellt stöd för de åtgärder som berättigar till stöd från gemenskapen i enlighet med denna förordning.
- (11) För att garantera ett effektivt genomförande av verksamhetsprogrammen bör producentorganisationerna meddelas de behöriga myndigheternas beslut om verksamhetsprogrammen samt det stödbelopp som godkänts, senast den 15 december det år som föregår genomförandet av programmet.
- (12) För att förhindra likviditetssvårigheter bör ett system med förskottsbetalningar tillsammans med lämpliga säkerheter stå till producentorganisationernas förfogande. I syfte att undvika systematisk återvinning av förskott bör det föreskrivas att sådana betalningar inte får överskrida det lägsta stödbeloppet. Det bör vara möjligt att stegvis frisläppa de ställda säkerheterna i takt med verksamhetsprogrammets genomförande med upp till 80 % av de utbetalda förskotten. Det återstående beloppet kvarhålls tills hela stödet har betalats ut. Det bör finnas tillgång till ett alternativt system för att på fastställda tidpunkter återbetala redan betalda utgifter.
- (13) För att garantera att systemet tillämpas på ett korrekt sätt bör den information som skall ingå i stödansökningarna specificeras. För att skapa skydd mot oförutsedda omständigheter under genomförandet av verksamhetsprogrammen får ansökningar om förskott eller utbetalningar överföras till påföljande år när det gäller åtgärder som, av skäl som producentorganisationen omöjligt kunde påverka, inte kunde genomföras inom den föreskrivna tidsfristen. Alla ansökningar bör omfattas av administrativa kontroller. För en sund ekonomisk förvaltning bör det fastställas straffåtgärder för för sent insända ansökningar om stöd.
- (14) Det tak för stöd som fastställs i artikel 15.5 i förordning (EG) nr 2200/96 bör gälla för samtliga ansökningar.
- (15) Producentorganisationernas verksamhet och effektivitet bör övervakas. Detta kan ske genom regelbundna rapporter och en utvärdering.
- (16) Med hänsyn till den höga grad av ansvar och initiativtagande som beviljas producentorganisationerna bör det fastställas stränga kontrollförfaranden tillsammans med avskräckande straffåtgärder vid överträdelse. Straffåtgärderna bör viktas med hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är. För att garantera rättvis behandling bör det fastställas villkor som skall täcka icke stödberättigande åtgärder som producentorganisationen av misstag tagit med i ett verksamhetsprogram och som har godkänts av medlemsstaten, men varefter medlemsstaten inte skall vara skyldig att hålla inne utbetalningar eller återvinna utbetalda belopp, i enlighet med domstolens rättspraxis.
- (17) De behöriga myndigheter som har till uppgift att kontrollera om de i verksamhetsprogrammet föreslagna åtgärderna är stödberättigande samt att de genomförs bör ges möjlighet att införa kompletterande nationella bestämmelser för att garantera att systemet tillämpas på rätt sätt.

⁽¹⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 158, 27.6.2003, s. 3.

- (18) Denna förordning bör gälla alla verksamhetsprogram som genomförs från och med 2004. Program som redan godkänts och som fortsätter att löpa under 2004 bör ändras såvida de inte genomförts till en sådan grad att detta är olämpligt.
- (19) För att se till att detta system tillämpas på rätt sätt bör medlemsstaterna översända alla uppgifter om kompletterande och ytterligare åtgärder som vidtagits inom ramen för denna förordning. En relevant översikt över producentorganisationernas verksamhet samt hur driftsfonderna utnyttjas skall ställas till kommissionens förfogande för statistik-, budget- och kontrolländamål.
- (20) Förvaltningskommittén för Frukt och Grönsaker har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden bestämt,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs bestämmelser för ekonomiskt stöd från gemenskapen, nedan kallat "stöd", för driftsfonder och verksamhetsprogram enligt artiklarna 15 och 16 i förordning (EG) nr 2200/96.
2. Producentorganisationer kan få stöd på de villkor som anges i artiklarna 15 och 16 i förordning (EG) nr 2200/96 och de villkor som fastställs i denna förordning.

Artikel 2

Definitioner

1. Med "producentorganisationer" avses i denna förordning producentorganisationer som har erkänts i enlighet med artikel 11 i förordning (EG) nr 2200/96.
2. En erkänd "sammanslutning av producentorganisationer" som träder i sina medlemmars ställe för att fullt ut eller delvis förvalta deras driftsfonder och program i enlighet med artikel 16.3 i förordning (EG) nr 2200/96 likställs i denna förordning med en producentorganisation.

KAPITEL II

VÄRDET AV SALUFÖRD PRODUKTION

Artikel 3

Beräkningsgrund

1. I denna förordning grundar sig värdet av den saluförda produktionen på producentorganisationernas medlemmars produktion enligt punkterna 2–6.

2. I produktionen skall det stödbelopp inbegripas som avses i artikel 2 i förordning (EG) nr 2201/96 och i artikel 1 i förordning (EG) nr 2202/96 och som producentorganisationerna har mottagit under samma referensperiod som anges i artikel 4.

3. Produktionen skall omfatta de produkter som produceras av medlemmar som utträder ur eller ansluter sig till producentorganisationen. Medlemsstaterna skall fastställa villkor så att dubblering undviks.

4. Produktionen skall omfatta värdet av produkter som återtas för gratis utdelning i den mening som avses i artikel 30.1 a och b i förordning (EG) nr 2200/96, beräknat till det genomsnittliga pris för vilket dessa produkter saluförs av producentorganisationen.

5. Produktionen skall saluföras i enlighet med artikel 11.1 c 3 första och andra styckena i förordning (EG) nr 2200/96.

Villkoren i den första strecksatsen i den punkten och, när det rör sig om marginella kvantiteter produkter som saluförs färska eller till bearbetningsindustrin av producenterna själva, i den andra strecksatsen i samma punkt, skall emellertid inte gälla.

6. Produktionen skall faktureras i stadiet "fritt producentorganisationer"

a) i tillämpliga fall som "förpackade eller beredda, men ej bearbetade produkter",

b) exklusive moms,

c) exklusive interna transportkostnader när avståndet är stort mellan producentorganisationens centraliserade insamlings- eller förpackningsställen och dess distributionsställe.

Medlemsstaterna skall fastställa avdrag som skall göras från det fakturerade värdet för produkter som fakturerats under olika stadier av bearbetning, leverans eller transport.

Artikel 4

Referensperiod

1. Det årliga taket för stöd enligt artikel 15.5 tredje stycket i förordning (EG) nr 2200/96 skall varje år beräknas utifrån värdet av den saluförda produktionen under en referensperiod på 12 månader som skall fastställas av medlemsstaterna.

2. Referensperioden kan vara

a) en 12-månadersperiod som tidigast börjar den 1 januari två år före det år då verksamhetsprogrammet genomförs och senast avslutas den 1 juli samma år, eller

b) det genomsnittliga värdet av tre på varandra följande 12-månadersperioder som tidigast börjar den 1 januari fyra år före det år då verksamhetsprogrammet genomförs och senast avslutas den 1 juli samma år.

3. Medlemsstaterna får använda olika referensperioder för olika producentorganisationer i syfte att beakta varierande produktions-, försäljnings- och bokföringsperioder för olika produkter eller produktgrupper.

Referensperiodens längd skall inte variera under ett verksamhetsprogram, utom i fall då detta kan motiveras.

4. Om en produkt har sjunkit i värde på grund av faktorer, som motiverats på ett för medlemsstaten tillfredsställande sätt och som producentorganisationen inte kan kontrollera eller hållas ansvarig för, skall värdet av den saluförda produktion som avses i punkt 1 anses vara minst 65 % av värdet av den berörda produkten under den föregående referensperioden.

De faktorer som avses i första stycket skall vederbörligen motiveras.

5. När nyligen erkända producentorganisationer har otillräckliga historiska uppgifter om den saluförda produktionen för att punkt 2 skall vara tillämplig skall värdet av den saluförda produktionen betraktas som värdet av den produktion som kan saluföras och som producentorganisationen tillhandahåller för att bli erkänd.

6. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att samla in uppgifter om värdet av den saluförda produktionen från de producentorganisationer som inte har lagt fram något verksamhetsprogram.

KAPITEL III

DRIFTSFONDER

Artikel 5

Förvaltning

1. De driftsfonder som inrättas av producentorganisationer i enlighet med artikel 15.1 i förordning (EG) nr 2200/96 skall endast användas för transaktioner i samband med

- a) genomförandet av verksamhetsprogrammet,
- b) förvaltningen av driftsfonden,
- c) ersättning från gemenskapen för återtag i enlighet med artikel 15.3 i förordning (EG) nr 2200/96.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa att driftsfonder förvaltas på ett sådant sätt att det är möjligt för externa revisorer att årligen identifiera, kontrollera och certifiera fondernas utgifter och inkomster.

3. Utgifter i samband med driftsfonden får verkställas av en producentorganisations dotterbolag i den mening som avses i artikel 2 i förordning (EG) nr 1432/2003 ⁽¹⁾.

Artikel 6

Finansiering av driftsfonder

1. Medlemmarnas ekonomiska bidrag till den driftsfond som avses i artikel 15.1 i förordning (EG) nr 2200/96 skall fastställas på grundval av volymen och/eller värdet av den saluförda produktionen.

2. Medlemsstaterna får tillåta att producentorganisationerna
 - a) helt eller delvis använder sina egna medel, som härrör från försäljning av produkter av frukt och grönsaker som producerats av deras medlemmar som tillhör de kategorier som erkännandet gäller, med undantag av medel som kommer från annat offentligt stöd,
 - b) fastställer individuella avgifter för medlemmar på olika nivåer.

Vid tillämpning av första stycket skall följande villkor vara uppfyllda:

- a) Samtliga producenter skall bidra till driftsfonden.
- b) Samtliga producenter skall ha möjlighet att utnyttja driftsfonden.
- c) Samtliga producenter skall ha möjlighet att demokratiskt delta i beslut som rör användningen av producentorganisationens medel och de ekonomiska bidragen till driftsfonderna.

Artikel 7

Meddelande om preliminärt belopp

Producentorganisationerna skall senast den 15 september meddela den beräknade storleken på driftsfonden för det påföljande året tillsammans med verksamhetsprogrammen eller begäran om ändringar som skall godkännas.

Beräkningen av storleken på driftsfonden skall baseras på verksamhetsprogrammen, beräknade utgifter för återtag samt värdet av den saluförda produktionen.

⁽¹⁾ Se sidan 18 i detta nummer av EUT.

KAPITEL IV

Artikel 10

VERKSAMHETSPROGRAM

Partiella verksamhetsprogram

Artikel 8

Verksamhetsprogrammets innehåll

1. I ett verksamhetsprogram skall följande ingå:
 - a) En beskrivning av utgångsläget, särskilt med avseende på produktion, saluföring och utrustning.
 - b) Programmets mål med beaktande av möjligheterna att utveckla produktion och avsättning.
 - c) En detaljerad beskrivning av de åtgärder, inbegripet enskilda initiativ, som skall vidtas och de medel som skall användas för att uppnå dessa mål under varje år som programmet genomförs.
 - d) Programmets varaktighet.
 - e) Finansieringsaspekter, nämligen
 - i) beräkningsmetod och nivå på ekonomiska bidrag,
 - ii) finansieringsförfarandet för driftsfonden,
 - iii) nödvändig information för att motivera olika avgiftsnivåer,
 - iv) budget och tidsplan för åtgärderna under varje år som programmet genomförs.
2. Verksamhetsprogram får innehålla andra punkter än de som anges i punkt 1, särskilt de punkter som anges i bilaga I.
3. Verksamhetsprogrammen får inte omfatta åtgärder eller utgifter som anges i förteckningen i bilaga II eller andra åtgärder eller utgifter som omfattas av de bestämmelser som medlemsstaterna antagit i enlighet med artikel 25.

Artikel 9

Dokument som skall bifogas

Verksamhetsprogram skall åtföljas av följande:

- a) Handlingar som styrker att en driftsfond har inrättats.
- b) Ett skriftligt åtagande från producentorganisationen att iaktta bestämmelserna i förordning (EG) nr 2200/96 och i den här förordningen.
- c) En skriftlig försäkran från producentorganisationen och dess medlemmar att de inte, vare sig direkt eller indirekt, har mottagit annat stöd från gemenskapen eller nationellt stöd för de åtgärder och/eller den verksamhet som berättigar till stöd från gemenskapen enligt denna förordning.

1. Vid tillämpning av artikel 16.3 i förordning (EG) nr 2200/96 får medlemsstaterna tillåta att erkända sammanslutningar av producentorganisationer lämnar in ett eget partiellt verksamhetsprogram med åtgärder som de egna medlemmarna har fastställt men inte genomfört inom sina verksamhetsprogram.

2. Samma regler skall gälla för partiella verksamhetsprogram som för andra verksamhetsprogram och de skall granskas tillsammans med de anslutna producentorganisationernas verksamhetsprogram.

3. Medlemsstaterna skall säkerställa att

- a) åtgärderna helt och hållet finansieras med bidrag som utbetalats från de anslutna producentorganisationernas driftsfonder,
- b) åtgärderna och motsvarande finansiella bidrag förtecknas i varje ansluten producentorganisationens verksamhetsprogram,
- c) det inte föreligger någon risk för dubbla stöd.

Artikel 11

Tidsfrist för inlämnande

Producentorganisationen skall lämna in verksamhetsprogram för godkännande till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där producentorganisationen har sitt säte senast den 15 september året före det år då programmen skall genomföras.

Medlemsstaterna får emellertid senarelägga detta datum.

Artikel 12

Kontroller

Den behöriga nationella myndigheten skall med alla tillämpliga medel, inklusive kontroller på plats, kontrollera följande:

- a) Att de uppgifter som lämnats i enlighet med artikel 8.1 a, 8.1 b och 8.1 e är korrekta.
- b) Att programmets mål överensstämmer med artikel 15.4 i förordning (EG) nr 2200/96.
- c) Att de föreslagna åtgärderna och utgifterna är stödberättigande och att man har beaktat artikel 8.2 och 8.3.
- d) Att programmet ur ekonomisk synvinkel är välgrundat och av tekniskt tillfredsställande kvalitet, att beräkningarna och stödplanen är välgrundade, liksom planen för programmets genomförande.

*Artikel 13***Beslut**

1. Den behöriga nationella myndigheten skall antingen
 - a) godkänna belopp för fonder och program som uppfyller kraven i artiklarna 15 och 16 i förordning (EG) nr 2200/96 och kraven i detta kapitel, eller
 - b) godkänna programmen på villkor att producentorganisationen godtar vissa ändringar, eller
 - c) avslå programmen.
2. Den behöriga nationella myndigheten skall fatta beslut om program och fonder senast den 15 december det år de lämnats in.

Medlemsstaterna skall senast den 15 december informera producentorganisationerna om besluten.

*Artikel 14***Ändringar av verksamhetsprogram för påföljande år**

1. Producentorganisationerna får senast den 15 september begära ändringar av verksamhetsprogram för genomförande från och med den 1 januari det påföljande året.

Medlemsstaterna får emellertid senarelägga datum för inlämnande av ansökningar.

2. Ansökan om ändringar skall åtföljas av handlingar i vilka det anges skäl för ändringarna, vilken typ av ändringar det rör sig om och vad de har för effekter.

3. Den behöriga myndigheten skall fatta beslut om ansökningar om ändring av verksamhetsprogram senast den 15 december efter att ha granskat alla inlämnade handlingar i enlighet med artikel 12. Varje begäran om ändring för vilken beslut inte har fattats inom tidsfristen skall anses ha fått avslag.

*Artikel 15***Ändringar av verksamhetsprogram under innevarande år**

1. Medlemsstaterna får, enligt villkor som de själva skall fastställa, tillåta ändringar av verksamhetsprogram under innevarande år.
2. Den behöriga nationella myndigheten får tillåta att producentorganisationerna under innevarande år
 - a) enbart genomför verksamhetsprogrammet till viss del
 - b) ändrar innehållet i verksamhetsprogrammet, och även förlänger programmets varaktighet dock till totalt högst fem år,
 - c) ändrar beloppet för driftsfonden med högst 20 % av det belopp som ursprungligen godkändes under förutsättning att de allmänna mål som fastställts för verksamhetsprogrammet upprätthålls.

3. Medlemsstaterna skall fastställa villkoren för att verksamhetsprogrammen skall få ändras under innevarande år utan förhandsgodkännande från den behöriga nationella myndigheten.

Varje ökning av den del av driftsfonden som avsatts för finansiering av återtag i enlighet med artikel 15.2 a i förordning (EG) nr 2200/96 skall emellertid godkännas på förhand av den behöriga myndigheten.

Sådana ändringar kan bara komma i fråga för stöd om producentorganisationerna utan dröjsmål meddelar de behöriga myndigheterna därom.

*Artikel 16***Tidsramar för verksamhetsprogrammen**

1. Verksamhetsprogrammen skall genomföras under ettårsperioder som löper från den 1 januari till den 31 december.
2. Ett verksamhetsprogram som godkänns senast den 15 december skall genomföras med början den 1 januari det påföljande året.

Genomförandet av program för vilka beslut om godkännande fattas efter den 15 december skall skjutas upp ett år.

KAPITEL V

STÖD*Artikel 17***Godkänt stödbelopp**

När verksamhetsprogrammen har godkänts skall medlemsstaterna fastställa ett godkänt stödbelopp i enlighet med artikel 16.2 första stycket i förordning (EG) nr 2200/96.

Medlemsstaterna skall senast den 15 december informera producentorganisationerna om det godkända stödbeloppet.

*Artikel 18***Ansökningar**

1. Senast den 31 januari året efter det år för vilket stöd begärts skall producentorganisationerna lämna in en ansökan om stöd eller om utbetalning av restbeloppet till den behöriga myndigheten för varje verksamhetsprogram för vilket stöd begärts.
2. Ansökan skall åtföljas av styrkande handlingar som visar följande:
 - a) Värdet av den saluförda produktionen.
 - b) De ekonomiska bidrag som erlagts av medlemmarna och som inbetalats till driftsfonden.
 - c) De utgifter som har uppkommit med anledning av verksamhetsprogrammet.

- d) Den andel av driftsfonden som använts för stöd till återtag från marknaden.
- e) Nivån på den kompensation och/eller de tillägg som utbetalats till medlemmarna.
- f) Efterlevnaden av begränsningarna enligt artikel 15.3 tredje stycket och i artikel 23.3, 23.4 och 23.5 i förordning (EG) nr 2200/96.
3. Ansökningarna får omfatta utgifter som planerats men inte uppstått om det kan bevisas
- a) att åtgärderna, av skäl som ligger utanför den berörda producentorganisationens kontroll, inte kunnat genomföras senast den 31 december under det år då verksamhetsprogrammet genomfördes,
- b) att åtgärderna kan genomföras senast den 30 april det påföljande året,
- c) motsvarande belopp i form av bidrag från producentorganisationen fortfarande finns att tillgå i driftsfonden.

Stödet skall betalas ut och den säkerhet som ställts i enlighet med artikel 20.3 frisläppas endast under förutsättning att det, senast den 30 april året efter det år för vilket utgifterna hade planerats, kan bevisas att de planerade utgifter som avses i första stycket led b har uppstått och att stödberättigandet kan styrkas.

4. Om ansökningar lämnas in efter det datum som anges i punkt 1 skall stödet sättas ned med 1 % för varje dags försening.

I vederbörligen motiverade undantagsfall får den behöriga myndigheten godkänna ansökningar efter det datum som anges i punkt 1, om de kontroller som föreskrivs i artikel 23 har genomförts och tidsfristen för betalning enligt artikel 19 beaktats.

Artikel 19

Utbetalning av stödet

Medlemsstaterna skall betala ut det stöd som begärts senast den 30 juni året efter det att programmet har genomförts.

Medlemsstaterna får emellertid skjuta upp detta datum till den 15 oktober.

Artikel 20

Förskottsbetalning

1. Producentorganisationerna får ansöka om förskottsbetalning för den del av stödet som motsvarar de beräknade utgifterna för verksamhetsprogrammet under den tremånadersperiod som börjar i den månad då ansökan lämnas in.

2. Ansökningar om förskott skall inlämnas i januari, april, juli och oktober.

De samlade förskottsbetalningarna för ett givet år får inte överstiga 90 % av det stödbelopp som ursprungligen godkändes för verksamhetsprogrammet.

3. Förskott skall betalas under förutsättning att det ställs en säkerhet motsvarande 110 % av förskottet i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2220/85 ⁽¹⁾.

Medlemsstaterna skall fastställa villkor så att det säkerställs att ekonomiska bidrag till driftsfonderna har tagits ut i form av avgifter i enlighet med artikel 5.2 och artikel 6 och att tidigare förskottsutbetalningar verkligen har använts.

4. Ansökningar om frisläppande av säkerheter kan göras under årets lopp och skall styrkas med för ändamålet relevanta handlingar.

Säkerheterna får frisläppas upp till 80 % av förskottsbeloppet.

5. Det primära kravet enligt artikel 20 i förordning (EG) nr 2220/85 är att de åtgärder som anges i verksamhetsprogrammet genomförs, med iakttagande av de åtaganden som anges i artikel 9 b och 9 c i denna förordning.

Om det primära kravet inte iakttas eller vid allvarlig underlåtelse att uppfylla åtagandena enligt artikel 9 b och 9 c skall säkerheten vara förverkad utan att det påverkar andra påföljder som skall fastställas enligt artikel 24.

Om andra krav inte iakttas skall säkerheten förverkas i förhållande till hur allvarlig den konstaterade oegentligheten är.

Artikel 21

Delbetalningar

1. Producentorganisationerna får ansöka om utbetalning av den del av stödet som motsvarar utgifterna för verksamhetsprogrammet under de tre föregående månaderna.

Ansökningar skall lämnas in i april, juli och oktober. De skall åtföljas av lämpliga verifikationer.

De samlade utbetalningarna till följd av ansökningar om en del av stödet får inte överstiga 90 % av det stödbelopp som ursprungligen godkändes för verksamhetsprogrammet eller av de egentliga utgifterna, beroende på vilket belopp som är lägst.

2. Producentorganisationerna får ansöka om utbetalning av en del av stödet till återtag från marknaden.

Ansökningarna får lämnas in tillsammans med de ansökningar som avses i punkt 1. De skall omfattas av de begränsningar som fastställs i artikel 15.3 tredje stycket och i artikel 23.3, 23.4 och 23.5 i förordning (EG) nr 2200/96.

⁽¹⁾ EGT L 205, 3.8.1985, s. 5.

KAPITEL VI

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 22

Rapporter från producentorganisationerna

1. Producentorganisationerna skall tillsammans med ansökningarna om stöd, lämna in årsrapporter om genomförandet av verksamhetsprogram och de återtag från marknaden som är berättigade till stöd inom ramen för en driftsfond.

Rapporterna skall behandla följande:

- Verksamhetsprogrammets genomförande under det föregående året samt återtag från marknaden.
 - Större ändringar av verksamhetsprogram.
 - Skillnader mellan beräknat stöd och det stöd som det ansökts om.
2. Det sista året för verksamhetsprogrammets genomförande skall en slutrapport ersätta den rapport som avses i punkt 1.

Slutrapporten skall inbegripa av en utvärdering av verksamhetsprogrammen, som får utarbetas med hjälp av en specialiserad konsultbyrå. Den skall visa i vilken utsträckning programmets målsättningar har förverkligats. Den skall redogöra för ändringar av åtgärder och/eller metoder som har beaktats eller kommer att beaktas vid utarbetandet av framtida verksamhetsprogram, eller vid ändringar av pågående verksamhetsprogram.

Artikel 23

Kontroller

1. Medlemsstaterna skall genomföra kontroller på plats av producentorganisationerna med kort eller inget varsel för att säkerställa att villkoren för beviljande av stöd följs.

Kontrollerna skall särskilt avse

- genomförandet av de åtgärder som ingår i verksamhetsprogrammet, och särskilt ge akt på åtgärder i samband med investeringar,
- faktiska kostnader och utgifter jämfört med deklarerat stöd.

2. De kontroller som avses i punkt 1 skall varje år omfatta ett betydande urval av ansökningarna. Denna andel skall minst omfatta 20 % av producentorganisationerna och 30 % av det totala stödbeloppet.

Om kontrollerna visar att det förekommer betydande oegentligheter i en region, en del av en region eller en särskild producentorganisation skall den behöriga myndigheten genomföra ytterligare kontroller under innevarande år och öka den andel motsvarande ansökningar som skall kontrolleras under påföljande år.

3. Den behöriga myndigheten skall fastställa vilka producentorganisationer som skall kontrolleras på grundval av en riskanalys och en bedömning av hur representativa de utvalda stöden är.

Vid riskanalysen skall hänsyn tas till

- stödbeloppets storlek,
- utvecklingen av de årliga programmen jämfört med året innan,
- resultaten av de kontroller som genomförts under de föregående åren,
- andra faktorer som medlemsstaterna skall fastställa, särskilt huruvida producentorganisationerna deltar i en kvalitetsstrategi som är officiellt erkänd av medlemsstaterna eller av oberoende certifieringsorgan.

4. Åtminstone en kontroll av varje producentorganisation måste göras innan stödet eller restbeloppet av detta betalas ut för verksamhetsprogrammets sista år.

Artikel 24

Återbetalningskrav och påföljder

1. Stöd som felaktigt betalats ut eller stödansökningar i enlighet med punkt 3 skall krävas tillbaka eller hållas inne och beslut om påföljder gentemot berörd stödmottagare/sökande skall fattas när

- det verkliga värdet av den saluförda produktionen är lägre än det belopp som använts för beräkningen av stödet,
- driftsfonden har finansierats på ett sätt som inte överensstämmer med artikel 15.1 andra stycket i förordning (EG) nr 2200/96 eller använts i andra syften än de som avses i artikel 15.2 i samma förordning, eller
- verksamhetsprogrammet har genomförts på ett sätt som inte överensstämmer med villkoren för den berörda medlemsstatens godkännande av det, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 14 och 15 i denna förordning.

2. När det gäller en åtgärd som i efterhand befunnits vara icke stödberättigande och som har genomförts i enlighet med ett verksamhetsprogram som har godkänts av medlemsstaten kan denna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7.4 i rådets förordning (EG) nr 1258/1999⁽¹⁾, betala det aktuella stödet eller avstå från att återkräva sådant stöd som redan har betalats ut, om den skulle agera på samma sätt i jämförbara fall som finansieras genom den nationella budgeten och om producentorganisationen inte har handlat vårdslöst.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

3. Om punkt 1 tillämpas skall stödmottagaren/den sökande
- a) då stöd redan har betalats ut
- om det rör sig om ett uppenbart misstag, återbetala det felaktigt utbetalda stödet plus ränta,
 - om det rör sig om bedrägeri, återbetala dubbelt så mycket som det felaktigt utbetalda stödet plus ränta,
 - i alla andra fall återbetala det felaktigt utbetalda stödet, ökat med 50 %, plus ränta,
- b) då ansökan om stöd har lämnats in men inget stöd har betalats ut
- om det rör sig om bedrägeri, betala det stöd som den felaktiga ansökningen gäller,
 - i alla andra fall än när det rör sig om ett uppenbart misstag, betala 50 % av det stöd som den felaktiga ansökan gäller.

4. Den ränta som avses i punkt 3 a skall beräknas

- a) på grundval av den tidsperiod som löpt mellan utbetalningen och stödmottagarens återbetalning,
- b) med den räntesats som tillämpas av Europeiska centralbanken för dess refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, och som gäller den dag den felaktiga utbetalningen gjordes, ökad med tre procentenheter.

5. Det stöd som återbetalats i enlighet med punkt 3 skall överföras till det ansvariga utbetalande organet som skall dra av beloppet från de utgifter som Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket finansierar.

6. Om oriktiga uppgifter lämnats uppsåttligt eller på grund av grov vårdslöshet skall den berörda producentorganisationen ej längre ha rätt till stöd under det år som följer på det år för vilket de oriktiga uppgifterna har konstaterats.

Artikel 25

Bestämmelser i medlemsstaterna

Medlemsstaterna får anta bestämmelser som kompletterar förordning (EG) nr 2200/96 och denna förordning när det gäller åtgärder eller kostnader som får omfattas av stöd.

Artikel 26

Medlemsstaternas rapportering

1. Senast den 1 juni varje år skall medlemsstaterna lämna in finansiella och kvalitativa uppgifter om producentorganisationer, driftsfonder, verksamhetsprogram, kontroller och sanktioner enligt bilaga III.

2. Medlemsstaterna skall meddela kommissionen alla åtgärder och villkor som de föreskrivit inom ramen för denna förordning, särskilt

- den metod, det förfarande och den information som avses i artikel 8.1 e i, 8.1 e ii och 8.1 e iii,
- den beräknade storleken på driftsfonden enligt artikel 7,
- uppgifter om stödansökningar,
- villkor som har fastställts för ändringar av verksamhetsprogram under innevarande år i enlighet med artikel 15,
- bestämmelser som har införts, i tillämpliga fall, för tillämpningen av artikel 24.2,
- bestämmelser som har antagits enligt artikel 25.

KAPITEL VII

UPPHÄVANDE OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 27

Upphävande

Förordning (EG) nr 609/2001 upphör att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen skall tolkas som hänvisningar till denna förordning.

Artikel 28

Övergångsbestämmelser

Verksamhetsprogram som godkändes av medlemsstaterna innan denna förordning trädde i kraft och som fortsätter under 2004 skall uppfylla kraven i denna förordning. Producentorganisationerna skall begära nödvändiga ändringar senast den 15 september 2003.

Medlemsstaterna får fastställa att program som godkändes innan denna förordning trädde i kraft får fortlöpa.

Artikel 29

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 augusti 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Valfritt innehåll i verksamhetsprogram

- 1) Kostnader för plantor när det är fråga om flerårig gröda (fleråriga växter, träd och buskar).
- 2) Under en period på högst tio år särskilda kostnader för
 - a) ekologisk, integrerad eller experimentell produktion ⁽¹⁾,
 - b) ekologiskt material för växtskydd ⁽²⁾,
 - c) miljöåtgärder, inklusive kostnader som uppstått genom miljövänlig hantering av förpackningar ⁽³⁾,
 - d) åtgärder för kvalitetsförbättring inbegripet certifierat utsäde, certifierat mycel och certifierade växter.

För varje kategori stödberättigande särskilda kostnader enligt ovan får medlemsstaterna fastställa vederbörligen motiverade schablonbelopp, för en jämförelse mellan extrakostnader och konventionella kostnader.
- 3) Omkostnader som har direkt samband med driftsfonden eller programmet ⁽⁴⁾ genom utbetalning av en klumpsumma som motsvarar 2 % av den godkända driftsfonden och uppgår till högst 180 000 euro ⁽⁵⁾. Dessa 2 % skall bestå av 1 % stöd från gemenskapen plus 1 % från producentorganisationen.

När det gäller en sammanslutning av producentorganisationer enligt artikel 9 i förordning (EG) nr 1432/2003 ⁽⁶⁾, får klumpsumman multipliceras med antalet medlemmar i sammanslutningen, och uppgå till högst 1 250 000 euro.
- 4) Personalkostnader (inbegripet lönekostnader, om dessa bekostas av producentorganisationerna) till följd av åtgärder
 - a) för att förbättra eller bibehålla hög kvalitet eller hög nivå på miljöskyddet, eller
 - b) för att höja nivån på marknadsföringen.

Dessa åtgärder skall i huvudsak genomföras av kvalificerad personal. Om producentorganisationen i sådana fall använder sig av personal från den egna organisationen eller anslutna producenter skall den arbetade tiden noteras.

Om en medlemsstat önskar föreskriva ett alternativ till att begränsa finansieringen till de verkliga kostnaderna för samtliga stödberättigande kostnader för personal enligt ovan, skall den, i förväg och vederbörligen motiverat, fastställa klumpsummor motsvarande högst 20 % av den godkända driftsfonden. Denna procentsats får ökas i väl motiverade fall.

För att kunna ansöka om dessa klumpsummor skall producentorganisationerna uppvisa ett för medlemsstaten tillfredsställande bevis på genomförandet av åtgärden.
- 5) Investeringar i transportmedel utrustade med anläggning för kylning eller atmosfärkontroll.
- 6) Ökade externa transportkostnader, jämfört med kostnaderna för lastbilstransport då man använder sig av järnvägs- eller fartygstransport för att skydda miljön; dessa kostnader skall fastställas av medlemsstaterna som ett schablonbelopp per kilometer.
- 7) Kostnader för möten och utbildningsprogram i samband med genomförandet av de åtgärder som ingår i verksamhetsprogrammet, inbegripet traktamenten för deltagarna som täcker resor och logi (i tillämpliga fall i form av schablonbelopp).
- 8) Generisk marknadsföring och marknadsföring av kvalitetsmärken. Geografiska beteckningar är bara tillåtna
 - a) om det rör sig om en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning som omfattas av rådets förordning (EEG) nr 2081/92 ⁽⁷⁾, eller
 - b) om, i samtliga fall då punkt a inte tillämpas, de geografiska beteckningarna är underordnade huvudbudskapet.

Marknadsföringsmaterial skall bära Europeiska gemenskapens emblem (endast när det gäller visuella medier) och innehålla följande text: "Kampanj som finansieras med stöd av Europeiska gemenskapen".

⁽¹⁾ Den behöriga nationella myndigheten skall fastställa kriterier för stödberättigande för experimentell produktion med beaktande av hur nyskapande ett förfarande eller koncept är och med beaktande av eventuella risker.

⁽²⁾ Ekologiskt material för växtskydd (exempelvis feromoner och predatorer), vare sig det används för ekologisk, integrerad eller konventionell produktion.

⁽³⁾ Miljövänlig hantering av förpackningar skall vara vederbörligen styrkt och uppfylla kriterierna i bilaga II till direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 31.12.1994, s. 10).

⁽⁴⁾ Inklusive förvaltnings- och personalkostnader, rapporter och utvärderingar, kostnader för bokföring och förvaltning av konton enligt artikel 3.1 b.

⁽⁵⁾ Medlemsstaterna kan begränsa finansieringen till de verkliga kostnaderna, i vilket fall de skall fastställa vilka kostnader som är stödberättigande.

⁽⁶⁾ Se sidan 18 i detta nummer av EUT.

⁽⁷⁾ EGT L 27, 30.1.1997, s. 50.

- 9) Marknadsföring av producentorganisationers märken/varumärken.
- 10) Kostnader för administration och rättsliga frågor vid sammanslagningar och förvärv av producentorganisationer liksom i samband med bildande av transnationella producentorganisationer eller transnationella sammanslutningar av producentorganisationer; genomförbarhetsstudier och förslag som beställts av producentorganisationer i samband med detta.
- 11) Inköp av begagnad utrustning inom ramen för de villkor som fastställs i regel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 1685/2000 ⁽¹⁾.
- 12) Inköp av obebyggd mark där köpet är nödvändigt för att göra en investering som ingår i programmet, på de villkor som fastställs i regel 5 punkterna 1.1.1 a, 1.1.1 b och 1.1.1 c samt punkt 1.2 i förordning (EG) nr 1685/2000 ⁽²⁾.
- 13) Leasing inom ramen för objektets nettohandelsvärde och på de villkor som fastställs i regel 10 punkt 3 i förordning (EG) nr 1685/2000.
- 14) Finansiella avgifter inom ramen för de villkor som fastställs i regel 3 i förordning (EG) nr 1685/2000.
- 15) Förhyrning i stället för köp, när det är ekonomiskt försvarbart på ett för medlemsstaterna tillfredsställande sätt.
- 16) Inköp av fastigheter på de villkor som fastställs i regel 6 punkterna 2.1, 2.2 och 2.3 i förordning (EG) nr 1685/2000.
- 17) Investeringar eller åtgärder i enskilda företag på villkor att de bidrar till verksamhetsprogrammets målsättningar. Medlemsstaterna skall säkerställa att lämpliga åtgärder vidtas för att återfå investeringen eller dess resterande värde om medlemmen lämnar organisationen.
- 18) Investeringar i aktier i företag om investeringen bidrar till att verksamhetsprogrammets mål uppnås.
- 19) Ersättningar för tidigare investeringar, under förutsättning att det resterande värdet av den ersatta investeringen
 - a) läggs till producentorganisationens driftsfond, eller
 - b) dras av från kostnaden för ersättningen.

Investeringar, även sådana som görs med leasingavtal, som inte ger någon avkastning förrän efter det att verksamhetsprogrammet har avslutats, särskilt i fall där avskrivningsperioden är längre än fem år, kan föras över till ett efterföljande verksamhetsprogram om detta kan skäligen motiveras ur ekonomisk synvinkel.

⁽¹⁾ EGT L 242, 27.9.2000, s. 18.

⁽²⁾ Behörig nationell myndighet får för att undvika spekulation införa tilläggsvillkor till regel 5 i förordning (EG) 1685/2000 för godkännande av denna typ av utgifter. Sådana villkor får särskilt innefatta förbud mot försäljning av investeringen/märken under en minimiperiod och fastställande av ett tak för relationen mellan värdet på marken och värdet på investeringen.

BILAGA II

Åtgärder och utgifter som inte är stödberättigande

- 1) Allmänna produktionskostnader, särskilt
 - utsäde, mycel och plantor,
 - växtskyddsprodukter, inklusive integrerade bekämpningsmedel och material, gödningsmedel och andra produktionsmedel,
 - kostnader för emballering, lagring eller förpackning, även inom ramen för nya processer, kostnader för emballage,
 - kostnader för insamling och transport (intern eller extern),
 - driftskostnader (särskilt elektricitet, bränsle, underhåll).
- 2) Allmänna kostnader.
- 3) Inkomst- och prisstöd.
- 4) Försäkringskostnader inklusive individuella premier eller grupppremier respektive inrättande av interna försäkringssystem inom producentorganisationen.
- 5) Återbetalning av lån (särskilt i form av årliga belopp) vilka tagits för åtgärder som, helt eller delvis, genomförts innan verksamhetsprogrammet inleddes.
- 6) Förvärv av obebyggd mark.
- 7) Ersättning för förlorad inkomst till producenter som deltar i sammankomster och utbildningsprogram.
- 8) Åtgärder eller kostnader som gäller kvantiteter som producerats av organisationsmedlemmar utanför gemenskapen.
- 9) Insatser som kan leda till snedvriden konkurrens inom producentorganisationens övriga ekonomiska verksamhet. Insatser eller åtgärder som direkt eller indirekt gynnar producentorganisationens övriga ekonomiska verksamhet skall finansieras i förhållande till i vilken utsträckning de används av de sektorer eller för de produkter för vilka producentorganisationen erkänts.
- 10) Begagnad utrustning.
- 11) Investeringar i transportmedel som producentorganisationen avser att använda för saluföring och distribution.
- 12) Förhyrning i stället för inköp. Driftskostnader för det förhyrda.
- 13) Utgifter knutna till leasingkontrakt (skatter, ränta, försäkringskostnader m.m.) och driftskostnader.
- 14) Marknadsföring för enskilda varumärken eller märken med geografiska beteckningar.
- 15) Underleverantörskontrakt rörande insatser eller utgifter som anges i denna förteckning.
- 16) Moms och övriga skatter eller andra avgifter inom ramen för de villkor som fastställs i regel 7.4 i förordning (EG) nr 1685/2000 ⁽¹⁾.
- 17) Investeringar för bearbetning av färska produkter (åtgärder som producentorganisationerna genomför för att förbereda produkten för saluföring, dvs. sköljning, delning, putsning, torkning och förpackning skall inte anses vara bearbetning).

⁽¹⁾ EGT L 242, 27.9.2000, s. 18.

BILAGA III

MEDLEMSSTATERNAS RAPPORTERING

Uppgifter som medlemsstaterna skall meddela kommissionen enligt kommissionens anvisningar

Del 1: Producentorganisationer:

- 1) Administrativa uppgifter (inklusive identifieringsnummer, rättslig form, antalet fysiska och juridiska personer som är medlemmar).
- 2) Produktionsuppgifter (inbegripet beräkningen av värdet av saluförd produktion och uppgifter om de viktigaste produkterna).

Del 2: Driftsfonder och verksamhetsprogram:

- 1) Referensperiod(er).
- 2) Beräknat stöd.
- 3) Ansökningar om stöd och faktiskt utbetalda stöd, inklusive den procentandel av driftsfonderna som använts för återtag.
- 4) Viktigaste utgiftskategorier (inklusive viktiga förändringar under innevarande år).

Del 3: Kontroller, återbetalningar och sanktioner

- 1) Vilka producentorganisationer som kontrollerats.
 - 2) Kontrollerande myndighet och sammanfattning inklusive kontrollresultat (bara de viktigaste uppgifterna).
 - 3) Uppdaterade siffror rörande faktiska utbetalningar av stöd som skall lämnas senast den 15 november.
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1434/2003**av den 11 augusti 2003****om utfärdande av exportlicenser för frukt och grönsaker under system B (bordsdruvor)**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 47/2003 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1961/2001 av den 8 oktober 1996 om ändring av tillämpningsföreskrifterna i rådets förordning (EG) nr 2200/96 vad beträffar exportbidrag för frukt och grönsaker ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1176/2002 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 6.6 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1061/2003 ⁽⁵⁾, fastställs vägledande kvantiteter för vilka exportlicenser under system B får utfärdas.

- (2) Enligt de uppgifter som i dag står till kommissionens förfogande riskerar den vägledande kvantiteten för bordsdruvor som fastställs för innevarande exportperiod att snart överskridas. Detta överskridande vore skadligt för systemet med exportbidrag för frukt och grönsaker.

- (3) För att underlätta denna situation bör de licensansökningar under system B avslås som berör bordsdruvor som exporterats efter den 11 augusti 2003. Detta bör gälla till och med slutet på innevarande exportperiod.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ansökningar om exportlicenser under system B för bordsdruvor som har lämnats in i enlighet med artikel 1 i förordning (EG) nr 1061/2003 och för vilka produkternas exportdeklaration har godkänts efter den 11 augusti 2003 och före den 17 september 2003 skall avslås.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 12 augusti 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 augusti 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 7, 11.1.2003, s. 64.

⁽³⁾ EGT L 268, 9.10.2001, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 69.

⁽⁵⁾ EUT L 154, 21.6.2003, s. 44.

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2003/78/EG

av den 11 augusti 2003

om provtagnings- och analysmetoder för offentlig kontroll av halten av patulin i livsmedel

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 85/591/EEG av den 20 december 1985 om införande av provtagnings- och analysmetoder vid kontroll av livsmedel inom gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 1 i detta, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 466/2001/EG av den 8 mars 2001 om fastställande av högsta tillåtna halt för vissa främmande ämnen i livsmedel ⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) 1425/2003 ⁽³⁾, fastställs högsta tillåtna halt av patulin i vissa livsmedel.
- (2) Genom rådets direktiv 93/99/EEG av den 29 oktober 1993 om ytterligare åtgärder för offentlig kontroll av livsmedel ⁽⁴⁾ införs ett system för kvalitetsnormer för laboratorier som medlemsstaterna anlitar för offentlig kontroll av livsmedel.
- (3) Det är nödvändigt att fastställa de allmänna kriterier som analysmetoderna måste uppfylla så att de laboratorier som ansvarar för kontrollerna använder analysmetoder som ger likvärdiga resultat. Det är också av stor vikt att analysmetoderna rapporteras och tolkas på ett enhetligt sätt för att säkerställa ett harmoniserat tillvägagångssätt när det gäller att se till att reglerna följs i hela Europeiska unionen. Dessa tolkningsregler är tillämpliga för de analysresultat som erhålls vid provtagning för officiell kontroll. När det gäller analys för försvars- eller referensändamål gäller nationella regler.
- (4) Bestämmelserna rörande provtagnings- och analysmetoder har fastställts på grundval av aktuell kunskap och kan komma att anpassas till utvecklingen när det gäller vetenskaplig och teknisk kunskap.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att provtagningen för offentlig kontroll av halten av patulin i livsmedel utförs enligt de metoder som föreskrivs i bilaga I till detta direktiv.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att provberedningen samt den analysmetod som används för offentlig kontroll av halten av patulin i livsmedel svarar mot kriterierna i bilaga II till detta direktiv.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 september 2004. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 11 augusti 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 372, 31.12.1985, s. 50.

⁽²⁾ EGT L 77, 16.3.2001, s. 1.

⁽³⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EUT.

⁽⁴⁾ EGT L 290, 24.11.1993, s. 14.

BILAGA I

PROVTAGNINGSMETODER FÖR OFFENTLIG KONTROLL AV HALTEN AV PATULIN I VISSA LIVSMEDEL

1. Syfte och tillämpningsområde

Prover för offentlig kontroll av halten av patulin i livsmedel skall tas enligt de metoder som anges nedan. De samlingsprover som man då får skall betraktas som representativa för partiet. Bedömning av partier i förhållande till högsta tillåtna halt enligt kommissionens förordning (EG) nr 466/2001 skall göras med hänsyn till de halter som uppmätts i laboratorieproverna.

2. Definitioner

- Parti:** En identifierbar mängd av ett livsmedel som levererats vid ett visst tillfälle och som av den behörige tjänstemannen bedöms ha gemensamma karakteristiska egenskaper när det gäller ursprung, sort, typ av förpackning, förpackare, avsändare och märkning.
- Delparti:** En del av ett större parti som tagits ut för provtagning. Delpartierna måste vara fysiskt åtskilda och måste kunna identifieras.
- Enskilt prov:** En viss mängd av produkten som tagits från ett och samma ställe i partiet eller delpartiet.
- Samlingsprov:** En kombination av alla enskilda prover tagna från partiet eller från delpartier

3. Allmänna bestämmelser

3.1 Personal

Provtagningen skall utföras av en person som utsetts för detta enligt de föreskrifter som gäller i medlemsstaten.

3.2 Provtagningsmaterial

Provtagningen för alla partier som skall analyseras skall ske separat.

3.3 Säkerhetsåtgärder

Under provtagningen och beredningen av proverna bör åtgärder vidtas för att undvika förändringar som kan påverka patulinhalten, analyserna eller samlingsprovets representativitet.

3.4 Enskilda prover

Så långt det är möjligt skall de enskilda proverna tas från olika ställen i partiet eller delpartiet. Alla avvikelser från denna regel skall anges i protokollet.

3.5 Beredning av samlingsprov

Samlingsprovet erhålls genom att förena de enskilda proverna. Samlingsprovet skall väga minst 1 kg, utom när detta är praktiskt omöjligt, t.ex. när endast en förpackning har provtagits.

3.6 Flera identiska prover

Flera identiska prover skall tas för kontroll, handel (överklagande) samt referens från det homogeniserade samlingsprovet under förutsättning att detta inte står i strid med medlemsstaternas bestämmelser om provtagning.

3.7 Emballering samt transport av prover

Varje prov skall placeras i en ren behållare av inaktivt material som ger tillräckligt skydd mot föroreningar och skador under transporten. Alla nödvändiga åtgärder måste också vidtas för att undvika att provets sammansättning förändras under transport eller lagring.

3.8 Försegling och märkning av prover

Varje prov som tas för offentlig kontroll skall förseglas på provtagningsstället samt identifieras enligt de föreskrifter som gäller i medlemsstaten.

För varje provtagning skall ett protokoll upprättas, vilket gör det möjligt att entydigt identifiera partiet. Dessutom skall datum och plats för provtagningen ges tillsammans med all ytterligare information som kan vara till hjälp för den som utför analysen.

4. Provtagningsplaner

Genom den provtagningsmetod som tillämpas skall det garanteras att samlingsprovet är representativt för det parti som skall kontrolleras.

Antal enskilda prov

Samlingsprovet skall väga minst 1 kg (se punkt 3.5), utom när detta är omöjligt, t.ex. när endast en förpackning har provtagits.

Det minsta antalet enskilda prov som skall tas från partiet anges i tabell 1. För flytande produkter skall partiet blandas så noga som möjligt, manuellt eller maskinellt, omedelbart före provtagningen. Eftersom patulinet då kan antas vara jämnt fördelat i ett visst parti räcker det att ta tre enskilda prov per parti, vilka sedan utgör samlingsprovet.

De enskilda proven skall ha i stort sett samma vikt. De enskilda proven skall var och en väga minst 100 gram och resultera i ett samlingsprov på minst 1 kg. Avvikelser från detta förfarande skall redovisas i det protokoll som avses i punkt 3.8.

Tabell 1

Minsta antal enskilda prov som skall tas från ett parti

Partiets vikt (kg)	Minsta antal enskilda prov
< 50	3
50–500	5
> 500	10

För partier som består av enskilda förpackningar anges i tabell 2 det antal förpackningar som skall tas för att slås samman till ett samlingsprov.

Tabell 2

Antal förpackningar (enskilda prov) att tas till ett samlingsprov från partier bestående av enskilda förpackningar

Antal förpackningar eller enheter i partiet	Antal förpackningar eller enheter som skall ingå i provtagningen
1–25	1 förpackning eller enhet
26–100	cirka 5 %, minst 2 förpackningar eller enheter
> 100	cirka 5 %, högst 10 förpackningar eller enheter

5. Partiets eller delpartiets överensstämmelse med specifikationen

Kontrolllaboratoriet skall göra dubbla analyser av sådana laboratorieprov som är avsedda för kontrollåtgärder, om det erhållna resultatet av den första analysen är mindre än 20 % under eller över den högsta halten, och beräkna medelvärdet av resultaten.

Partiet skall godkännas om resultatet av den första analysen är mer än 20 % under den högsta halten eller, i de fall det krävs dubbla analyser, om medelvärdet överensstämmer med den högsta tillåtna halten enligt kommissionens förordning (EG) nr 466/2001, med hänsyn tagen till mätosäkerheten och korrigerat för utbytet.

Partiet överensstämmer inte med de högsta halterna enligt förordning (EG) nr 466/2001, om medelvärdet, korrigerat med hänsyn till utbytet, överstiger de högsta halterna bortom rimligt tvivel med hänsyn tagen till mätosäkerheten.

BILAGA II

BEREDNING AV PROVER SAMT DE KRITERIER SOM GÄLLER FÖR ANALYSMETODER FÖR OFFENTLIG KONTROLL AV HALTEN AV PATULIN I VISSA LIVSMEDEL**1. Säkerhetsföreskrifter**

Eftersom fördelningen av patulin i vissa livsmedel kan vara heterogen bör proverna beredas (och framför allt homogeniseras) med allra största noggrannhet.

Allt material som tagits emot av laboratoriet bör användas vid beredningen av provmaterialet.

2. Behandling av laboratorieprovet

Hela samlingsprovet skall finmalas (om så behövs) och blandas noggrant enligt en metod som garanterar fullständig homogenisering.

3. Uppdelning av prover för åtgärder i den offentliga kontrollen samt vid överklagande

Likadana prover för kontrollåtgärder, handel (överklagande) respektive referenssyfte skall tas från homogeniserade laboratorieprover under förutsättning att detta inte står i strid med gällande lagstiftning i medlemsstaten.

4. Analysmetod som skall användas av laboratoriet samt metoder för laboratoriekontroll**4.1 Definitioner**

Vissa av de vanligaste definitionerna som laboratoriet kommer att uppmanas att använda anges nedan:

De parametrar för precision som vanligen anges är repeterbarhet och reproducerbarhet.

r = Repeterbarhet: det värde under vilket den absoluta skillnaden mellan två individuella resultat som erhållits i prov genomförda under repeterbarhetsförhållanden (samma prov, samma person, samma apparatur, samma laboratorium och ett kort tidsintervall) kan förväntas ligga inom en given sannolikhet (typiskt 95 %) vilket ger $r = 2,8 \times s_r$.

s_r = Standardavvikelsen beräknad utifrån de resultat som erhållits under repeterbarhetsförhållanden.

RSD_r = Relativ standardavvikelse beräknad utifrån de resultat som erhållits under repeterbarhetsförhållanden $[(s_r/\bar{x}) \times 100]$, där \bar{x} är genomsnittresultatet för alla laboratorier och prover.

R = Reproducerbarhet: det värde under vilket den absoluta skillnaden mellan individuella resultat som erhållits under reproducerbara förhållanden (dvs. analyser på identiskt provmaterial utförda av laboratorier i olika laboratorier med användande av standardmetod) kan förväntas ligga inom en viss sannolikhetsgräns (typiskt 95 %). $R = 2,8 \times s_R$.

s_R = Standardavvikelsen beräknad utifrån de resultat som erhållits under reproducerbara förhållanden.

RSD_R = Relativ standardavvikelse beräknad utifrån de resultat som erhållits under reproducerbara förhållanden $[(s_R/\bar{x}) \times 100]$.

4.2 Allmänna krav

Analysmetoderna för kontroll av livsmedel skall uppfylla kraven i punkterna 1 och 2 i bilagan till rådets direktiv 85/591/EEG av den 20 december 1985 om införande av provtagnings- och analysmetoder vid kontroll av livsmedel inom gemenskapen (1).

4.3 Särskilda krav

Om ingen specifik metod för fastställande av patulinhalten i livsmedel föreskrivs på gemenskapsnivå kan laboratorierna använda valfri metod på villkor att den uppfyller följande kriterier:

(1) EGT L 372, 31.12.1985, s. 50.

Kvalitetskriterier på analysmetod för patulin

Nivå µg/kg	Patulin		
	RSD _r %	RSD _R %	Utbytesgrad %
< 20	≤ 30	≤ 40	50–120
20–50	≤ 20	≤ 30	70–105
> 50	≤ 15	≤ 25	75–105

De använda metodernas detektionsgränser behöver inte anges eftersom precisionsdata för relevanta koncentrationer anges.

Precisionsdata skall beräknas genom Horwitz ekvation enligt följande:

$$RSD_R = 2^{(1-0,5 \log C)}$$

där

— RSD_R är den relativa standardavvikelsen beräknad utifrån de resultat som erhållits under reproducerbara förhållanden $[(s_R/\bar{x}) \times 100]$.

— C motsvarar koncentrationsförhållandet (dvs. 1 = 100g/100g, 0,001 = 1 000 mg/kg).

Detta är en generell precisionsekvation som funnits vara oberoende av den analyserade substansen och matrisen, och uteslutande är avhängig av koncentrationen, när det gäller de flesta rutinmetoder för analys.

4.4 Beräkning av utbytesgrad

Analysresultatet skall rapporteras korrigerat eller icke korrigerat med hänsyn till utbytet vid analysen. Rapporteringssätt och utbytesgrad skall anges. Analysresultatet korrigerat med hänsyn till utbytet vid analysen används för att kontrollera överensstämmelse (se punkt 5 i bilaga I).

Analysresultatet måste rapporteras som $\times \pm U$ där \times är det analytiska resultatet och U är mätosäkerheten.

4.5 Kvalitetsnormer för laboratorierna

Laboratorierna skall uppfylla kriterierna i rådets direktiv 93/99/EEG av den 29 oktober 1993 om ytterligare åtgärder för offentlig kontroll av livsmedel.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

MEDLEMSSTATERNAS REGERINGSFÖRETRÄDARES KONFERENS

BESLUT FATTAT AV FÖRETRÄDARNA FÖR MEDLEMSSTATERNAS REGERINGAR av den 23 juli 2003 om utnämning av domare och generaladvokater vid Europeiska gemenskapernas domstol

(2003/596/EG, Euratom)

FÖRETRÄDARNA FÖR REGERINGARNA I EUROPEISKA
GEMENSKAPERNA HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 223 i detta,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
atomenergigemenskapen, särskilt artikel 139 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Mandaten för Claus GULMANN, Fidelma MACKEN, Gil Carlos RODRÍGUEZ IGLESIAS, Allan ROSAS, Romain SCHINTGEN, Vassilios SKOURIS och Melchior WATHELET, vilka är domare vid Europeiska gemenskapernas domstol, samt mandaten för Sigbert ALBER, Francis JACOBS, Jean MISCHO och Damaso RUIZ-JARABO COLOMER, vilka är generaladvokater vid densamma, går ut den 6 oktober 2003.
- (2) Domstolens sammansättning behöver delvis förnyas för tiden från och med den 7 oktober 2003 till och med den 6 oktober 2009.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Följande personer utnämns härmed till domare vid Europeiska gemenskapernas domstol för tiden från och med den 7 oktober 2003 till och med den 6 oktober 2009:

Claus GULMANN

Koen LENAERTS

Fidelma MACKEN

Allan ROSAS

Romain SCHINTGEN

Rosario SILVA de LAPUERTA

Vassilios SKOURIS

2. Följande personer utnämns härmed till generaladvokater vid Europeiska gemenskapernas domstol för tiden från och med den 7 oktober 2003 till och med den 6 oktober 2009:

Francis JACOBS

Juliane KOKOTT

Luis Miguel POIARES PESSOA MADURO

Dámaso RUIZ-JARABO COLOMER

Artikel 2

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 23 juli 2003.

U. VATTANI

Ordförande

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 4 augusti 2003

om tillämpningsföreskrifter för rådets direktiv 93/25/EEG vad avser statistiska undersökningar av får- och getbestånd och får- och getproduktion

[delgivet med nr K(2003) 2801]

(2003/597/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 93/25/EEG av den 1 juni 1993 om statistiska undersökningar av får- och getbesättningar ⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 97/77/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 1.4, 2.2, 3.2, 3.3, 7, 10.1, 10.2 och 13.3 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionens beslut 94/434/EG av den 30 maj 1994, om tillämpningsföreskrifter för rådets direktiv 93/25/EEG vad avser statistiska undersökningar av får- och getbestånd och får- och getproduktion ⁽³⁾ har ändrats på ett väsentligt sätt ⁽⁴⁾. För att skapa klarhet och överskådlighet bör det beslutet kodifieras.
- (2) För att genomföra de undersökningar som avses i direktiv 93/25/EEG är exakta definitioner nödvändiga. Först och främst måste de jordbruksföretag definieras som skall omfattas av undersökningen. Dessutom bör det exakt anges enligt vilka kategorier undersökningsresultaten skall uppdelas samt efter vilka besättningsstorleksklasser och områden medlemsstaterna med regelbundna mellanrum skall bearbeta undersökningsresultaten. En enhetlig definition av slaktvikt är nödvändig för utarbetandet av slaktstatistiken.

- (3) Enligt direktiv 93/25/EEG får medlemsstaterna efter ansökan bemyndigas att använda administrativa källor i stället för statistiska undersökningar beträffande får- och getbeståndet och att använda den föreskrivna uppdelningen på besättningsstorleksklasser för de slutgiltiga resultaten från jämna årtal.
- (4) Det finns ansökningar från medlemsstaterna om olika typer av tillstånd.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för jordbruksstatistik.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I artikel 2.2 i direktiv 93/25/EEG avses med "jordbruksföretag" varje teknisk-ekonomisk enhet som står under en enda ledning och som producerar jordbruksprodukter.
2. Den undersökning som avses i artikel 1.1 i direktiv 93/25/EEG skall omfatta
 - a) jordbruksföretag med en utnyttjad jordbruksareal på 1 ha eller mer,
 - b) jordbruksföretag med en utnyttjad jordbruksareal på mindre än 1 ha om deras produktion i viss utsträckning är avsedd för försäljning eller om deras produktionsenhet överstiger vissa fysiska tröskelvärden.

⁽¹⁾ EGT L 149, 21.6.1993, s. 10.

⁽²⁾ EGT L 10, 16.1.1998, s. 28.

⁽³⁾ EGT L 179, 13.7.1994, s. 33.

⁽⁴⁾ Se bilaga VI.

3. De medlemsstater som önskar tillämpa ett annat tröskelvärde för undersökningen skall dock förplikta sig att fastställa detta värde på ett sådant sätt att endast de minsta företagen undantas och att dessa tillsammans svarar för högst 1 % av det totala standardtäckningsbidraget, enligt innebörden i kommissionens beslut 85/377/EEG ⁽¹⁾, i medlemsstaten i fråga.

Artikel 2

Definitionerna av de kategorier får och getter som avses i artiklarna 3.1 och 13.2 i direktiv 93/25/EEG fastställs i bilaga I.

Artikel 3

De geografiska indelningar som avses i artikel 7.1 i direktiv 93/25/EEG fastställs i bilaga II.

Artikel 4

De storleksklasser på besättningarna som avses i artikel 10.1 i direktiv 93/25/EEG fastställs i bilaga III.

Artikel 5

Den slaktvikt som avses i artikel 13.1 i direktiv 93/25/EEG definieras i bilaga IV.

Artikel 6

1. De medlemsstater som upptas under punkt a i bilaga V är i enlighet med artikel 1.3 i direktiv 93/25/EEG bemyndigade att använda administrativa källor i stället för statistiska undersökningar.

2. De medlemsstater som upptas under punkt b i bilaga V är i enlighet med artikel 10.2 i direktiv 93/25/EEG bemyndigade att göra uppdelningen på besättningsstorleksklasser vid sammanställning av resultaten från jämna årtal.

Artikel 7

Beslut 94/434/EG skall upphöra att gälla.

Hänvisningar till det upphävda beslutet skall anses som hänvisningar till detta beslut och skall läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga VII.

Artikel 8

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 4 augusti 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 220, 17.8.1985, s. 1.

BILAGA I

Definition av kategorier*Tackor och betäckta tacklamm*

Honfår som lammat eller honfår som betäckts för första gången.

Tackor av mjölkras

Tackor som uteslutande eller huvudsakligen hålls för att producera mjölk avsedd för konsumtion eller för framställning av mejeriprodukter. Här inkluderas utslaktningsackor av mjölkras (oavsett om de götts mellan deras sista laktation och slakten eller inte).

Andra tackor

Andra tackor än tackor av mjölkras.

Lamm

Unga hon- eller hanfår upp till omkring 12 månaders ålder.

BILAGA II

Geografiska indelningar

Belgien:	Région/Gewest
Danmark:	—
Tyskland:	Bundesländer
Grekland:	Regionalutvecklingsområden
Spanien:	Baskien Navarra La Rioja Aragonien Katalonien Islas Baleares Castilla y León Madrid Castilla-La Mancha Comunidad Valenciana Región de Murcia Extremadura Andalusien övriga Comunidades Autonomas
Frankrike:	— För får följande regioner: Midi-Pyrénées Poitou-Charentes Limousin Aquitaine Provence-Alpes-Côte d'Azur Auvergne övriga regioner — För getter följande regioner: Rhône-Alpes Poitou-Charentes Centre-Pays-de-la-Loire Bourgogne Midi-Pyrénées övriga regioner
Irland:	—
Italien:	— För får: Regioni — För getter Regioni: Piemonte Lombardiet Toscana Lazio Kampanien Pulien Basilicata Kalabrien Sicilien Sardinien övriga regioner
Luxemburg:	—
Nederländerna:	Provincies
Österrike:	Bundesländer
Portugal:	Regioes

Finland:	Etelä-Suomi—Uusimaa Itä-Suomi Väli-Suomi Pohjois-Suomi
Sverige:	— För får: 8 Riksområden — För getter: —
Förenade kungariket:	Standard Regions

BILAGA III

TABELL I

Storleksklasser för färbesättningar

Kategorier	Innehavare av får (totalt)			Innehavare av betäckta lamm och tackor ^(b)			Innehavare av tackor av mjölkkras och betäckta lamm av mjölkkras ^(c)			Innehavare av andra tackor och betäckta lamm ^(c)		
	Får/innehavare	Innehavare antal	Djur i 1 000-tal	Betäckta lamm/innehavare	Innehavare antal	Djur i 1 000-tal	Tackor av mjölkkras och betäckta lamm av mjölkkras/innehavare	Innehavare Antal	Djur 1 000-tal	Andra tackor och betäckta lamm/innehavare	Innehavare Antal	Djur i 1 000-tal
I	1-9			1-9			1-9			1-9		
II	10-19			10-19			10-19			10-19		
III	20-49			20-49			20-49			20-49		
IV	50-99			50-99			50-99			50-99		
V	100-199	} ≥ 100 ^(a)		100-199	} ≥ 100 ^(a)		100-199	} ≥ 100 ^(a)		100-199	} ≥ 100 ^(a)	
VI	200-499			200-499			200-499					
VII	500-999			500-999			500-999					
VIII	≥ 1 000			≥ 1 000			≥ 1 000					
	Totalt			Totalt			Totalt			Totalt		

^(a) Frivillig uppdelning för Luxemburg, Belgien, Danmark och Sverige.

^(b) Frivilligt för Belgien, Tyskland, Nederländerna och Sverige.

^(c) Frivilligt för Belgien, Tyskland, Irland, Nederländerna, Österrike, Finland, Sverige och Förenade kungariket.

TABELL II
Storleksklasser för getbesättningar

Kategorier	Innehavare av getter (totalt)			Innehavare av betäckta getter och getter som fått killingar ^(c)		
	Getter/innehavare	Innehavare antal	Djur i 1 000-tal	Betäckta getter och getter som fått killingar/innehavare	Innehavare antal	Djur i 1 000-tal
I	1-9			1-9		
II	10-19			10-19		
III	20-49			20-49		
IV	50-99			50-99		
V	100-499	} ^(b) } ≥ 100 ^(a)		100-499	} ^(b) } ≥ 100 ^(a)	
VI	500-999			500-999		
VII	≥ 1 000			≥ 1 000		
	Totalt			Totalt		

^(a) Frivillig uppdelning för Luxemburg, Belgien, Danmark och Sverige.

^(b) Frivillig uppdelning för Frankrike.

^(c) Frivilligt för Belgien, Tyskland, Nederländerna och Sverige.

BILAGA IV

Definition av slaktvikt

Slaktvikt är vikten av det slaktade djurets kalla kropp efter blodavtappning, avhudning, urtagning och efter borttagning av huvud (avskiljes vid nacken), fötter (avskiljes vid vristerna), svans (avskiljes mellan sjätte och sjunde svanskotan) och genitalier (inklusive juver).

Njurar och njurfett ingår i kroppen.

BILAGA V

- a) Medlemsstater som är bemyndigade att använda administrativa källor i stället för statistiska undersökningar.
b) Medlemsstater som är bemyndigade att göra uppdelningen på besättningsstorleksklasser vid sammanställning av resultaten från jämna årtal.

BILAGA VI

Upphävt beslut och ändringar av det i kronologisk ordning

- Kommissionens beslut 94/434/EG (EGT L 179, 13.7.1994, s. 33)
Kommissionens beslut 95/380/EC, endast artikel 3 (EGT L 228, 23.9.1995, s. 25)
Kommissionens beslut 1999/47/EG, endast artikel 3 (EGT L 15, 20.1.1999, s. 10)

BILAGA VII

Jämförelsetabell

Beslut 94/434/EG	Detta beslut
Artikel 1 – 6	Artikel 1 – 6
Artikel 7 – 8	–
–	Artikel 7
Artikel 9	Artikel 8
Bilaga I	Bilaga I
Bilaga II	Bilaga II
Bilaga III	Bilaga III
Bilaga IV	Bilaga IV
Bilaga V	Bilaga V
–	Bilaga VI
–	Bilaga VII

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION

av den 11 augusti 2003

om att förhindra och minska förekomsten av patulin i äppeljuice och äppeljuicingredienser i andra drycker

[delgivet med nr K(2003) 2866]

(Text av betydelse för EES)

(2003/598/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 211 andra strecksatsen i detta, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1425/2003⁽¹⁾ fastställs högsta tillåtna halt för patulin i bland annat äppeljuice och äppeljuicingredienser i andra drycker.
- (2) Under 2001 gjordes en bedömning av EU-befolkningens exponering för patulin, vilket skedde inom ramen för rådets direktiv 93/5/EEG av den 25 februari 1993 om hjälp till kommissionen och samarbete från medlemsstaternas sida vid den vetenskapliga granskningen av livsmedelsfrågor⁽²⁾. Av bedömningen framgår att det genomsnittliga intaget tycks ligga betydligt under det preliminära högsta acceptabla dagliga intaget på 0,4 µg/kg kroppsvikt. Om man ser till särskilda konsumentgrupper, t.ex. småbarn, och tar hänsyn till värsta tänkbara fall är patulinexponeringen mer betydande, även om den fortfarande ligger under det preliminära högsta acceptabla dagliga intaget.
- (3) Högsta tillåtna halt för patulin i bland annat äppeljuice har fastställts med beaktande av den toxikologiska utvärderingen, resultatet av exponeringsbedömningen och av vad som är praktiskt genomförbart. Alla ansträngningar måste dock göras för att ytterligare minska förekomsten av patulin i äppeljuice.
- (4) Äppelförädlingsindustrin bör därför uppmuntras att införa god tillverkningssed. I synnerhet bör industrin avlägsna skämd frukt från produktionsprocessen, eftersom fruktens utseende är en god indikator på halten av skadliga ämnen. Eftersom patulin även kan förekomma i frukt vars utsida inte är synbart skadad eller skämd kan förorening emellertid inte helt uteslutas genom att man sorterar bort all synbart skadad eller skämd frukt. Om uppförandekoden för att förhindra och minska förekomsten av patulin i äppeljuice och äppeljuicingredienser i andra drycker ("Code of Practice for the Prevention and Reduction of Patulin Contamination in Apple Juice and Apple Juice Ingredients in Other Beverages") tillämpas fullt ut, kommer föroreningsnivåerna att kunna sänkas ytterligare.

- (5) För att se till att den inre marknaden fungerar korrekt är det lämpligt att "Code of Practice for the Prevention and Reduction of Patulin Contamination in Apple Juice and Apple Juice Ingredients in Other Beverages" tillämpas enhetligt i hela Europeiska unionen. Det är därför lämpligt att rekommendera att en uppförandekod tillämpas inom Europeiska unionen.
- (6) I kommissionens förordning (EG) nr 466/2001⁽³⁾, ändrad genom förordning nr 156/2003⁽⁴⁾, föreskrivs att den högsta tillåtna halten för patulin i fruktjuice, koncentrerad fruktjuice, fruktnektar, spritdrycker, cider och andra jästa drycker som erhålls från äpplen eller som innehåller äppeljuice skall ses över senast den 30 juni 2005 i syfte att sänka den högsta tillåtna halten med hänsyn till nya vetenskapliga och tekniska rön samt tillämpningen av uppförandekoden för att förhindra och minska förekomsten av patulin i äppeljuice och äppeljuicingredienser i andra drycker ("Code of Practice for the Prevention and Reduction of Patulin Contamination in Apple Juice and Apple Juice Ingredients in Other Beverages").

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS ATT MEDLEMSSTATERNA

1. vidtar de åtgärder som krävs för att uppförandekoden för att förhindra och minska förekomsten av patulin i äppeljuice och äppeljuicingredienser i andra drycker ("Code of Practice for the Prevention and Reduction of Patulin Contamination in Apple Juice and Apple Juice Ingredients in Other Beverages"), som beskrivs i bilagan till denna rekommendation, tillämpas av alla aktörer inom äppelförädlingsindustrin,
2. ser till att alla lämpliga åtgärder, inbegripet, där så är nödvändigt, korrigerande åtgärder, vidtas av äppelförädlingsindustrins aktörer så att nivåerna faller under den högsta tillåtna halten på 50 µg/kg för äppeljuice, med en strävan att nå ned till målet på 25 µg/kg.

Utfärdad i Bryssel den 11 augusti 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EUT.
⁽²⁾ EGT L 52, 4.3.1993, s. 18.

⁽³⁾ EGT L 77, 16.3.2001, s. 1.
⁽⁴⁾ EGT L 86, 3.4.2002, s. 5.

BILAGA

Uppförandekod för att förhindra och minska förekomsten av patulin i äppeljuice och äppeljuiceingredienser i andra drycker*Inledning*

1. Patulin är en sekundärmetabolit som bildas av olika slags svampar inom släktena *Penicillium*, *Aspergillus* och *Byssochlamys*. Bland dessa är *Penicillium expansum* förmodligen den vanligast förekommande arten. Patulin har påträffats som främmande ämne i många olika slags mögliga frukter, grönsaker, spannmålsslag och andra livsmedel, men de främsta källorna till förorening är äpplen och äppelprodukter.
2. Alkoholjäsning av fruktjuice förstör patulinet vilket innebär att jästa produkter såsom cider och päronvin inte innehåller patulin. Dock har patulin påträffats i jästa produkter där äppeljuice har tillsatts efter jäsningen. Det har rapporterats att askorbinsyra avlägsnar patulin från äppeljuice, men ännu har inte de optimala förhållandena för inaktivering kunnat fastställas. Patulin är relativt okänsligt för temperaturväxlingar, särskilt vid låga pH-värden. Behandling vid hög temperatur (150 °C) under kort tid har rapporterats leda till att minska patulinhalten med ungefär 20 %. Enbart termisk behandling är emellertid inte tillräckligt för att garantera att produkten är fri från patulin.
3. Patulin förekommer huvudsakligen i möglig frukt. Förekomsten av mögel i sig betyder inte att frukten nödvändigtvis innehåller patulin, men det antyder att så kan vara fallet. I vissa fall kan mögel inuti frukten bero på insektsangrepp eller andra slags angrepp på i övrigt frisk vävnad, vilket kan leda till förekomst av patulin i frukt som ser oskadad ut på utsidan. Patulin kan dock även förekomma i skadad frukt som förvarats i kontrollerad atmosfär och utsatts för omgivningsförhållanden, oberoende av om kärnhuset är utsatt för röta eller ej. Att tvätta frukten eller avlägsna möglig vävnad omedelbart före pressningen innebär inte nödvändigtvis att allt patulin i frukten försvinner, eftersom en del kan ha spridit sig till synbart friska vävnader.
4. Även om många av de mögelsporer som kan leda till att det bildas patulin finns på frukten medan den ännu växer på trädet, växer de vanligtvis inte på frukten förrän efter skörden. Mögeltillväxt och patulinbildning kan ske i frukten före skörden om frukten angrips av sjukdom eller insekter eller när fallfrukt samlas in för bearbetning. Vilket skick frukten är i vid skörden, hur frukten behandlas därefter (framför allt under lagringen) och i vilken mån lagringsförhållandena motverkar mögelbildning är samtliga faktorer som påverkar förekomsten av patulin i juice och andra produkter som framställts av färsk och lagrad frukt.
5. De rekommendationer som ges i denna uppförandekod för att minska halten av patulin i äppeljuice är indelade i följande två delar:
 - I. Rekommenderade metoder mot bakgrund av god jordbrukarsed.
 - II. Rekommenderade metoder mot bakgrund av god tillverkningssed.

I. REKOMMENDERADE METODER MOT BAKGRUND AV GOD JORDBRUKARSED**Före skörd**

6. Vid beskärning under viloperioden avlägsnas och förstörs allt trä med sjukdomsangrepp och all skrumpen frukt.
7. Träden beskärs i enlighet med god handelssed till en form som gör att luften kan passera genom trädet och att ljuset når trädet. Detta gör det dessutom möjligt att bespruta jämnt.
8. Åtgärder bör vidtas för att bekämpa skadedjur och sjukdomar som direkt kan ge upphov till fruktröta eller som gör det möjligt för patulinbildande mögel att ta sig in i frukten. Exempel på sådana kan vara kräfta och gråmögel (*Botrytis* spp och *Nectria* spp), äpplevecklare och andra slagsvecklare, frostfjäril, förnamalar, bladstekel och syra-stekel.
9. Fuktig väderlek vid bladfällningen och vid skörden ökar sannolikt risken för röta, och lämpliga åtgärder – t.ex. användning av fungicider för att förhindra sporgroning och svamptillväxt – bör övervägas.

10. Det är mer sannolikt att äpplen med dålig mineralsammansättning utsätts för fysiologiska skador under lagringen, vilket gör dem mer mottagliga för vissa typer av röta, t.ex. *Gloeosporium* spp och sekundära typer av röta såsom *Penicillium*. Partier av äpplen avsedda för färskvarumarknaden vilka inte uppfyller rekommenderade normer för mineralsammansättning, vilken fastställts genom analys av frukten, bör därför undantas från långtidslagring, dvs. lagring under mer än 3–4 månader.
11. Då mineralhalten i frukt som är avsedd för färskvarumarknaden faller utanför det optimala intervallet kan en förbättring av kalcium- och fosfornivåerna i frukten, särskilt genom ökade mängder kalcium i förhållande till kaliumnivåerna genom kontrollerad användning av gödningsmedel, förbättra cellstrukturen, vilket i sin tur reducerar mottagligheten för röta.
12. För varje enskild äppelodling bör årligen föras register över rötforekomst, eftersom uppgifter från tidigare år för närvarande är den bästa vägvisaren till rötans potentiella omfattning. Det ger dessutom en fingervisning om hur stora mängder fungicider som behöver användas och hur länge frukt från den odlingen kan lagras.

Skörd och transport av frukt

13. Äpplen avsedda för förädling kan delas in i följande två kategorier:
 - a) *Frukt som skördas maskinellt*
14. Maskinellt skördad frukt får man genom att skaka trädet och samla upp frukten från marken med lämplig maskin.
15. All frukt bör hanteras så varsamt som möjligt och alla åtgärder bör vidtas för att minimera de yttre skadorna under hela skörden och transporten.
16. Innan träden skakas bör ruttan och på annat sätt skadad fallfrukt avlägsnas från marken så att endast frisk och felfri frukt samlas upp.
17. Frukt som skördas maskinellt måste transporteras till bearbetningsanläggningarna inom tre dagar efter skörd.
18. Alla behållare som används för att transportera skördad frukt skall vara rena, torra och fria från eventuellt avfall.
 - b) *Frukt avsedd för färskvarumarknaden*
19. Frukt från odlingar som tidigare uppvisat höga nivåer av röta bör skördas separat och bör inte lagras.
20. Helst skall all frukt plockas vid torr väderlek då frukten är mogen och läggas i rena lådor eller andra behållare som lämpar sig för transport direkt till lagret. Lådorna eller behållarna bör rengöras, helst genom att de spolras med rent vatten eller skrubbas med vatten och tvål, och frukt- och bladrester bör avlägsnas. De rengjorda lådorna bör torka innan de används. Frukten bör inte utsättas för regn.
21. Lämplig utbildning och tillsyn bör tillhandahållas för att garantera att plockningen sker enligt goda metoder som inte skadar frukten.
22. All frukt med skadat skal eller där fruktköttet är synligt samt all frukt med sjukdomsangrepp bör sorteras bort på odlingsplatsen vid själva plockningen, och frukten bör hanteras så varsamt som möjligt för att undvika stötfäckar.
23. All frukt som förorenats med jord, dvs. frukt med jordstänk eller frukt som ligger på marken, bör inte lagras.
24. Man bör vara noga med att inte få med blad, kvistar osv. bland den plockade frukten.
25. Frukten bör placeras i kylförvaring inom 18 timmar från skörden och kylas ned till de rekommenderade temperaturerna (nägra exempel ges i tabell 1) inom tre–fyra dagar från plockningen.

TABEL 1

Exempel på rekommenderade temperaturer vid förvaring av äpplen i luft

Sort	Temperatur (°C)
Bramley	3,0 – 4,0
Cox's orange pippin	3,0 – 3,5
Discovery	1,5 – 2,0
Egremont	3,0 – 3,5
Golden delicious	1,5 – 2,0
Crispin	1,5 – 2,0
Idared	3,5 – 4,0
Jonagold	0,0 – 0,5
Red delicious	0,0 – 1,0
Spartan	0,0 – 0,5
Worcester	0,0 – 1,0

26. Under transport och lagring bör åtgärder vidtas för att undvika att frukten förorenas med jord.
27. Hanteringen och transporten av lådorna eller behållarna på odlingsplatsen, samt mellan odlingsplatsen och lagret, bör ske med försiktighet för att inte behållaren eller frukten skall förorenas med jord samt för att minimera risken för att frukten skadas utvändigt, t.ex. i form av stötfäckar.
28. Skördad frukt bör inte lämnas på odlingen över natten utan bör flyttas till ett område med fast underlag och som helst skall vara övertäckt.

Hantering efter skörden och lagring av frukt avsedd för färskvarumarknaden

29. All frukt, vare sig den är avsedd för färskvarumarknaden eller för förädling i ett senare skede, bör behandlas så varsamt som möjligt, och under alla steg från skörden till pressningen bör åtgärder vidtas för att minimera yttre skador i form av t.ex. stötfäckar.
30. Äppelodlare och andra juiceproducenter som inte har kontrollerade lagerutrymmen måste se till att frukt som skall användas till juice pressas så snart som möjligt efter att den plockats.
31. För lagring i kontrollerad atmosfär måste man se till att lagerutrymmena när så krävs är gastäta och att all kontrollutrustning testas innan skörden påbörjas. Lagerutrymmena skall kylas ned ordentligt innan de tas i bruk.
32. När så behövs kan behandling med fungicider göras efter skörden i enlighet med relevant EU-lagstiftning.
33. Lagrade äpplen bör undersökas regelbundet – minst en gång i månaden – för att se om de drabbats av röta. Varje år bör ett register föras över förekomsten av röta. Den provtagningsmetod som används bör minimera risken för förändringar i luftförhållandena i lagerutrymmet (se punkt 36).
34. Stickprov på frukt bör placeras i lämpliga behållare (t.ex. nätkassar) i närheten av inspektionsluckorna för att fruktens skick under lagringstiden skall kunna kontrolleras (se punkt 35). Minst en gång i månaden bör stickproven undersökas för att se om det förekommer någon röta, vilket fruktens allmänna skick är samt vilken dess hållbarhet är. Det kan röra sig om kortare intervall i lagerutrymmen där lagringsförhållandena för frukten inte är bästa tänkbara och/eller där frukten förväntas kunna lagras i högst tre månader, på grund av ogynnsamma växt- eller skördeförhållanden.

35. När stickproven visar att allt inte står rätt till med frukten bör lämpliga åtgärder vidtas för att avlägsna frukten och använda den innan skadan sprider sig.
36. Mögel bildas vanligtvis i varma miljöer. Snabb nedkylning och stabila luftförhållanden i lagerutrymmet förbättrar fruktens skick. Helst skall frukten lagras och kylas ned till under 5 °C under tre till fyra dagar, och därefter till den optimala temperaturen inom ytterligare två dagar. Kontrollerad atmosfär bör uppnås inom sju till tio dagar från det att lagringen påbörjats och lagring med mycket låg syrehalt (Ultra-Low Oxygen, dvs. mindre än 1,8 % syre) bör uppnås inom ytterligare sju dagar.

Bedömning av frukt till färskvarumarknaden eller juicetillverkning efter lagringen

37. All rutten frukt, även sådan som bara har mindre angrepp av röta, skall så långt det är möjligt avlägsnas och felfri frukt skall förvaras i en ren behållare.
38. När behållarna tas ut från lagerutrymmet för att frukt skall väljas ut till detaljistledet bör behållarna med den frukt som återstår för juicetillverkning märkas särskilt och sändas tillbaka till kylförvaringen senast 12 timmar efter sorteringen. Den tid som frukten befinner sig i rumstemperatur bör vara så kort som möjligt. Helst bör frukt för juicetillverkning förvaras vid högst 5 °C från det att den lämnar lagerutrymmet till dess att den pressas, och den bör användas så snart som möjligt.
39. Frukt som skall pressas till juice bör användas så snart som möjligt och inom den normala hållbarhetstid som gäller för frukt från samma lager. Eventuella stötfläckar gynnar bildningen av patulin, så stötar bör undvikas så gott det går, särskilt om frukten skall lagras i mer än ett dygn i rumstemperatur före pressningen.

II. REKOMMENDERADE METODER MOT BAKGRUND AV GOD TILLVERKNINGSSSED

Transport, kontroll och pressning av frukt

Frukt som skördas maskinellt och frukt som är avsedd för färskvarumarknaden

a) Frukt avsedd för färskvarumarknaden

40. Lagrad frukt bör transporteras från kylförvaringen till bearbetningsanläggningen på kortast möjliga tid (helst inom ett dygn före pressningen såvida frukten inte är kylförvarad).
41. Sorter med öppet blomfoder är särskilt känsliga för kärnröta. Dessa sorter bör kontrolleras regelbundet omedelbart före pressningen så att de inte angripits av inre röta. Lämpliga stickprov bör helst tas på äpplen från varje enskilt parti. Varje äpple skärs då horisontellt mitt itu och undersöks för att se om det uppvisar tecken på mycelltillväxt. Om förekomsten av kärnröta överskrider en viss fastställd nivå bör partiet inte användas till juicetillverkning. Bearbetningsanläggningen bör ange den högsta andelen levererad frukt som får uppvisa tecken på röta, med beaktande av anläggningens förmåga att avlägsna den ruttna frukten vid den kontroll som görs före förädlingen. Om denna andel överskrids skall hela partiet kasseras.
42. När frukten kommer till fabriken bör kvaliteten kontrolleras, särskilt när det gäller tecken på yttre och inre mögelangrepp (se punkt 43).

b) Frukt som skördas maskinellt och frukt som är avsedd för färskvarumarknaden

43. Under förädlingen och före pressningen bör frukten sorteras noggrant för att eventuell frukt som är uppenbart möjlig skall kunna sorteras bort (rutinmässigt bör även stickprov tas för att finna inre mögelangrepp, vilket görs genom att viss frukt skärs mitt itu som beskrivet i punkt 41). Frukten bör även tvättas omsorgsfullt med dricksvatten eller annat vatten som behandlats på lämpligt sätt.
44. Juicepressar och annan utrustning bör rengöras och desinficeras i enlighet med de bästa metoderna inom industrin. Juicepressar och annan utrustning skall i regel spolras med högtrycksslang och desinficeras med lämpligt desinfektionsmedel, och därefter sköljas ur ännu en gång med kallt dricksvatten. I vissa anläggningar som drivs nästan kontinuerligt bör rengöringen helst göras en gång per skift eller en gång per dag.
45. Efter pressningen bör stickprov tas av juicen för analys. Ett representativt prov av produktionen som helhet bör analyseras för att fastställa eventuell förekomst av patulin. Detta bör ske med lämplig metod i ett laboratorium som är auktoriserat att utföra sådana analyser.

46. Juicen bör helst kylas ned till $< 5^{\circ}\text{C}$ och hållas nedkyld med mycket låg syrehalt till dess att den koncentrerats, förpackats eller pastöriserats.
47. Juice bör inte sändas till förpackning förrän det uttryckligen tillåts sedan analysen bekräftat att patulinhalten ligger under högsta tillåtna halt.

Förpackning och slutbehandling av juice

48. Mögel som kan bilda patulin kan särskilt förekomma – liksom andra slags mögel- och jästsvampar – i juice som inte är gjord på koncentrat. Det är viktigt att förhindra att sådana organismer utvecklas under transporten och lagringen för att produkten inte skall förstöras och för att på så sätt förebygga att det bildas patulin.
49. Om juice skall förvaras under en tid innan den förbrukas bör temperaturen helst sänkas till 5°C eller lägre för att hämma tillväxten av mikroorganismer.
50. Den största andelen juice värmebehandlas så att enzymer och organismer som orsakar förstöring avdödas. Observera att sådana processer visserligen förstör svampsporer och vegetativt mycelium, men inte eventuellt patulin som redan finns i juicen.

Kvalitetsbedömning av juice

51. I specifikationer för inköp av äppeljuice eller äppeljuicekoncentrat bör högsta tillåtna halt av patulin anges med utgångspunkt i en lämplig analysmetod som uppfyller kraven i kommissionens direktiv 2003/78/EG (EGT L 203 av 12.8.2003, s. 40) om provtagnings- och analysmetoder för offentlig kontroll av halten av patulin i livsmedel.
52. En provtagningsplan för stickprov på produkterna bör tas fram för att garantera att slutprodukten inte överskrider högsta tillåtna halt för patulin.
53. Förpackaren måste förvissa sig om att juicelieferantören i den mån som krävs kan kontrollera sin tillverkningsprocess så att ovannämnda rekommendationer följs.
54. Förpackarens bedömning av äppeljuicens kvalitet omfattar brixgrad, surhetsgrad, smak, färg, turbiditet osv. Den mikrobiologiska kvaliteten bör kontrolleras noga eftersom den inte enbart ger en antydning om risken för potentiella organismer som kan bidra till att det bildas patulin utan även ger en fingervisning om hygien i tidigare produktionsled.
55. Ytterligare kontroller bör göras på den förpackade produkten för att se till att ingen försämring har ägt rum under själva förpackningen.

Sammanfattning

56. Denna uppförandekod innehåller allmänna principer för hur man kan förhindra förekomst av patulin i äppeljuice. Det är viktigt att de nationella myndigheterna anammar dessa allmänna principer samtidigt som de tar hänsyn till olika lokala skillnader i fråga om äppelsorter, klimat, lagringsmöjligheter och produktionsvillkor, så att principerna blir till nytta för odlare och bearbetningsföretag.
 57. Det rekommenderas att man använder ett styrsystem efter skörden som grundar sig på de principer som gäller för riskbedömning och kritiska kontrollpunkter (HACCP, Hazard Analysis and Critical Control Points) för att minska halterna av patulin i äppeljuice.
-

RÄTTELSER

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1381/2003 av den 31 juli 2003 om fastställande av den största sänkningen av importtullar för sorghum inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 699/2003

(Europeiska unionens officiella tidning L 194 av den 1 augusti 2003)

På sidan 78 i artikel 1 skall det
i stället för: "33 500 t"
vara: "35 500 t".
